

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, ДЕЦЕМБАР 2002. ГОДИНЕ
ГОДИНА XIII, БРОЈ 1747

САДАМ ХУСЕИН НА БРАНИКУ ОТАЏБИНЕ

Проф. др Војислав Шешелъ, са старешином верског комплекса Ал-Кадирија у посети библиотеци, испред рукописа старих више од 700 година

Проф. др Војислав Шешелъ, са ирачком децом приликом посете багдадском међународном сајму

ВЕЛИКА СРБИЈА

ЗЕМУН
ТРГ ПОБЕДЕ 3

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач

Проф. др Војислав Шешел

Главни и одговорни уредник

Синиша Аксентијевић

Заменик главног

и одговорног уредника

Марина Рагуш

Помоћници главног и

одговорног уредника

Елена Божић-Талијан

и Огњен Михајловић

Издање припремиле

Злата Радовановић и Весна Марковић

Техничко уређење и компјутерски прелом

Северин Поповић

Унос текста

Весна Марић, Златија Севић.

Злата Радовановић и Весна Марковић

Лектор

Зорица Илић

Секретар редакције

Злата Радовановић

Председник Издавачког савета

Др Ђорђе Николић

Заменик председника Издавачког савета

Др Бранко Надовеца

Издавачки савет

Проф. др Војислав Шешел,

Томислав Николић,

проф. др Никола Поплашен,

Маја Гојковић, мр Небојша Величковић,

Александар Вучић, Драган Тодоровић,

Мирко Благојевић, Ратко Гонди,

Момир Војводић, Стево Драгишић,

Драгољуб Стаменковић,

Гордана Поп-Лазић, Лука Митровић,

др Бранислав Блажић

Штампа

„Етикета“, 20. октобра 2.

11307 Болеч, 011/806-30-28

За штампарiju

Мирослав Драмлић

Редакција прима пошту на адресу

„Велика Србија“, Трг победе 3,

11080 Земун; рукописи се не враћају

Новине „Велика Србија“ уписане су у

Регистар средстава јавног информисања

Министарства за информације под бројем

1104, од 5. јуна 1991. године.

ЦЕНЕ ОГЛАСА

Цене огласа за издање у сто хиљада примерака: последња колорна страна корица 100.000 динара; унутрашња колорна страна корица 80.000 динара; унутрашња новинска страна 60.000 динара; 1/2 унутрашње новинске стране 30.000 динара; 1/4 унутрашње новинске стране 15.000 динара; плус порез на промет.

Више од једне деценије Ираку и његовом народу, наметнута је агресија снага зла и хегемонизације, које желе, под изговором успостављања такозваног „новог светског поретка“, да шире нову идеологију „глобализам“.

Њихов основни циљ је контролисање целокупне земаљске кугле, стављање у службу својих интереса, како би сви народи и земље света били њихове слуге у реализацији тог пројекта.

Ирак се нашао први на удару, јер се супротставио тој идеологији. Следећа се успротивила наша земља, али нажалост није истрајала у томе. Све мирољубиве и слободољубиве снаге света се све више солидаришу са Ираком.

„Међународна Багдадска конференција“ због све већег броја учесника добија све већи значај у свету, јер људи широм света почињу да се буде, да враћају изгубљено самопоуздање али и снагу, како појединачно тако и колективно, а све у циљу одбацивања политике зла и агресије коју намећу Сједињене Америчке Државе. Америчка политика наметања служења њиховим себичним интересима свим нацијама и државама света има за главни циљ контролу природних ресурса. Данас у свету постоје само две стране: борци за очување своје слободе и независности – антиглобалисти на једној и глобалисти који желе да успоставе своју доминацију на другој страни. Ирачки народ, на челу са својим председником Садамом Хусеином, храбро и истрајно се бори за очување суверенитета, територијалног интегритета, политике немешања у унутрашње ствари других земаља.

Српска радикална странка и све југословенске и српске патриоте изражавају солидарност са ирачким народом, јер је слична судбина задесила многе народе света који су се нашли на путу ширења америчког глобализма. Појединачни отпор се мора превести у колективан због будућих генерација и због самог човечанства. Успех неће изостати уколико дође до повезивања, а самим тим и до јачања сарадње и солидарности народа који су показали спремност да зауставе ширење зла и агресије Сједињених Америчких Држава и њених послушника.

НЕИСТИНИТЕ ОПТУЖБЕ ПРОТИВ ИРАКА

Конференцију је отворио господин Тарик Азиз, први потпредседник Ирачке владе, председник Међународног одељења за сарадњу БААС партије и председавајући конференције

Отварајући конференцију господин Тарик Азиз је рекао да је све већи број партија, личности и снага које учествују на Багдадској конференцији доказ повећаног интересовања за легитимну борбу Ирака. Он је напоменуо да је позив за конференцију упућен пре уобичајеног рока због америчке претње агресијом на Ирак, под разним изговорима, која је у ствари експанзионистичка и империјалистичка. Он је додао да оптужбе америчког председника Буша и британског премијера Блера да Ирак располаже оружјем за масовно уништење изазивају стварну и дубоку забринутост и објаснио да се уравнотеженим приступом лако може доћи до истине. Али, рекао је, пошто су те оптужбе само изговор, односно покриће за агресију на Ирак, те оптужбе ће понављати у недовед.

Он је подсетио на ирачку одлуку, објављену још 16. септембра, о чему је обавештен и Генерални секретар Уједињених нација, да је Ирак спреман да безусловно прихвати повратак инспектора. Пријатељске арапске земље и савезници су то захтевали од нас и изразили су своје мишљење у вези са ирачком одлуком, као што је учинила Арапска лига и друге пријатељске међународне организације.

Господин Тарик Азиз је нагласио да је Ирак избио из ру-

ку оправдање за агресију и да је спреман да сарађује са Генералним секретаром Уједињених нација у извршавању своје одлуке. Он је рекао да су први извештаји из Лондона и Вашингтона потврдили да је тврдња о пуком изговору за агресију тачна, нису веровали да ће Ирак имати храбрости да донесе одлуку о повратку инспектора, него да ће на њега свалити одговорност за рат. Рекао је да је Ирак одлуку донео након директних преговора са Генералним секретаром Уједињених нација и захваљујући успешном учешћу у прегово-

Господин Азиз је подсетио на раније ирачке предлоге и позвао Блера и амерички Конгрес да пошаљу тим стручњака за оружје, или два тима, у Ирак и да истраже оно за шта тврде да постоји и критиковао је одбијање Беле куће пред члановима Конгреса који су тражили да се уважи ирачки позив.

рима Амр Мусе, Генералног секретара Арапске лиге и осталих пријатеља. Али, упркос томе, Вашингтон и Лондон кажу да то није довољно и да је то тактика, и још много шта што смо чули и што ћемо чути данас и у блиској будућности. Он је додао да то само потврђује да се ради о изговору и лажима Вашингтона и Лондона. Он се у говору директно обратио учесницима, рекавши: „Можда сте слушали говор америчког председника Буша у Уједињеним нацијама 12. септембра и уверили се да се ради о чистим лажима, од којих су многе апсурдне, комичне и подле. Непристрасним људима у свету било је јасно да амерички председник и британски премијер Тони Блер немају никаквих аргумената којима би оправдали своју намеру да нападну Ирак.

Ирак прихвата повратак инспектора

Господин Азиз је подсетио на раније ирачке предлоге и позвао Блера и амерички Конгрес да пошаљу тим стручњака за оружје, или два тима, у Ирак и да истраже оно за шта тврде да постоји и критиковао је одбијање Беле куће пред члановима Конгреса који су тражили да се уважи ирачки позив. Он је поновио да је Ирак одлучио да прихвати повратак инспектора и исмејао гомилу лажи коју објављују Ва-

Тарик Азиз је нагласио да борба против империјализма и ционизма не може да се заврши једним потезом, јер ће империјализам и ционизам увек наћи нови изговор под којим ће наставити да раде по свом сценарију и зато је борба против њих стална битка.

шингтон и Лондон, тврдећи да је Ирак ту одлуку донео у циљу тактике и маневра. Јер у моралу и карактеру ирачког руководства и ирачког народа нема играња и тактизирања са озбиљним стварима: „Ми смо искрени и отворени, говоримо оно што верујемо, држимо са договореног и носимо последице, а да смо такви каквима нас они приказују, не бисмо били кадри да се супротставимо њиховој агресији, нити страшном ембаргу који подносимо већ 12 година”, рекао је Тарик Азиз.

Још је рекао да циљ америчких претњи није оружје за масовно уништавање, зато што је оно потпуно уништено, као и постројења, опрема, систем за загревање и сировина неопходна за његову производњу. Он је извргао руглу изјаве председника Буша о људским правима и демократији и његове жеље да ирачки народ следи пример Авганистана, што је обична фарса која се приказује на ТВ сваки дан. Он да прича храбром ирачком народу, народу сјајне историје од времена Сумера и Вавилонa, где је настала писменост и законодавство, да ће им створити дивне услове баш као у Авганистану. Господин Азиз је јасно рекао да разлог свих тих претњи и обећања је нафта и да постоје званична документа америчких политичара у којима се открива да Америка жели да има контролу над ирачком нафтом. Уз то се наводи да Америка, као једина велесила има право да користи силу кад год хоће и да ће због тога да уништи Ирак, да га подели и постави марионетску владу као у Авганистану и другим случајевима. То им је главни циљ, али не и једини.

Борба против империјализма и ционизма *

Господин Азиз је додао да је други разлог за то што ционистичка окупација Палестине доживљава жилав отпор већ две године у континуитету, што угрожава њен опстанак, и што га Сикес Бико споразум из 20-тог века, којим је Арапска Отаџбина на истоку подељена у више државица, више не штити (Израел), па садашња ситуација у свету треба да буде искоришћена да се овај регион још издели и нацртају нове мапе, по којима би као прво Ирак био окупиран и подељен, како би се загосподарило свом нафтом Арабијског полуострва и Арапског залива и чиме би, као прво, ционистички ентитет био заштитен, а све друго, током хаоса који би настао агресијом на Ирак, омогућило би му се да протера палестински народ са њихове територије у суседне земље, првенствено у Јордан, и тако би тај ентитет постигао оно што не може да постигне у садашњој ситуацији.

Он је рекао да је ово империјалистички и ционистички сценарио по коме је агресија на Ирак приоритетни циљ и да ирачко пристајање на повратак инспектора не мења ништа. Он је нагласио да борба против империјализма и ционизма не може да се заврши једним потезом, јер ће империјализам и ционизам увек наћи нови изговор под којим ће наставити да раде по свом сценарију и зато је борба против њих стална битка.

Господин Азиз је упозорио да би Европа, Азија и Латинска Америка биле изложене великој опасности кад би Америка загосподарила арапском нафтом, јер би се америчка ароганција и хегемонија наметале војном силом и економијом, тако да праве независност више не би било, нити праве шансе за економски развој држава и народа. Зато је подршка Ираку у његовој борби против америчке агресије, не само легитимна арапска ствар, него је то легитимна борба целог света. Господин Азиз је изразио поштовање према свим активностима које се супротстављају америчкој агресији, које подржавају праведну ирачку борбу и откривају истину о њој. „Ваш долазак у овим условима је јасна порука агресору да нису само Ирачани ти који се боје ваших претњи, него то сви честити људи света који воле слободу и мир - људи са свих континената који се на боје америчке претње и долазе у Багдад да се супротставе агресорима.

ПОРУКА ДР ШЕШЕЉА ХРАБРОМ ИРАЧКОМ НАРОДУ

На Осмој багдадској конференцији разматрана су средства супротстављања америчким агресивним намерама против Ирака. Изражена је солидарност са ирачким народом и вођством које се суочава са агесијом. Српска радикална странка активно је учествовала на тој конференцији, где је прочитана порука председника странке, проф. др Војислава Шешеља, у којој је изражена снажна увереност у победу над агресорима

Проф. др Војислав Шешељ: Поштовани пријатељи, даме и господа, велико ми је задовољство да Вам се обратим и изразим своје поштовање за Ваше учешће у раду Осме седнице међународне Багдадске конференције за координацију и праћење.

Ова седница је сазвана у врло критичним условима, у време када јачају снаге зла и агесије и настављају своје криминалне методе против мирољубивих народа и држава које желе да сачувају своју независност и одбијају да буду под њиховом тоталном политичком и економском доминацијом, штитећи своја природна богатства.

Ваше присуство је доказ проширивања фронта снага које одбијају доминацију једне поларне силе и њених инструмената на међународном и регионалном плану. То није само доказ принципијелности и храбрости истакнутих личности, партија и организација, него је истовремено доказ да народи различитих делова света враћају поверење у своје индивидуалне и колективне могућности за одбијање политике зла и агесије, коју примењују Сједињене Америчке Државе. Политику хегемонизације желе да наметну Саједињене Америчке Државе свим нацијама и државама света, да служе њиховим себичним интересима како би контролисали богатство целог света и судбине држава и народа, укључујући и њихове савезнике.

Стога, мора се признати, уз дужно поштовање, изузетна истрајност ирачког народа и руководства, на челу са председником Садамом Хусеином, који се супротставља америчкој политици, чак и под ембаргом и константном агесијом на Ирак. Поготово за време Буша малог који води глупу међународну политику, изазивајући све већи отпор таквој међународној политици.

Драги пријатељи, одбијање такве политике није довољно само по себи. Морамо да унапредимо различите индивидуалне и колективне методе супротстављања који ће резултирати променама на локалном и регионалном нивоу, отварајући пут променама на светском нивоу. Такве промене ће окончати доминацију једне светске силе, формирајући регионалне и светске силе које ће успоставити међународни ба-

ланс и реafirмисати постојеће правне норме засноване на правди и једнакости.

Овде треба истаћи да сујтина актуелне међународне борбе, укључујући локалне и регионалне сукобе, није између снага левице, деснице или центра. Данас је то борба између оних снага које желе да сачувају своју отаџбину, њену слободу, независност и суверенитет, националне и традиционалне особености. Са друге стране су снаге које желе наметнути политички хегемонизам и глобализам, које покушавају да контролишу све и да угрожавају слободу, независност и суверенитет сваке земље и њених народа, и на тај начин збришу њихове националне особине.

Америчка администрација са својом злочиначком политиком наметнула нам је изазов који морамо да прихватимо и да се боримо против њега, свако у оквиру својих позиција и могућности које у крајњем исходу служе нашем заједничком циљу.

Америчка администрација је објавила врло јасно и недвосмислено намеру да нападне Ирак, и то без икаквог оправдања, макар формално, како би то прихватили њени савезници, а у циљу обарања владе Садама Хусеина.

Неопходно је поменути да се овде чак и не ради о господину Садаму Хусеину и његовој влади, већ о укидању концепта међународног права који се заснива на очувању суве-

Треба истаћи нашу одлучност у борби и подршци Палестинаца, који су свакодневно изложени терору Израелаца и злочинима који се према овом народу чине уз свесрдну америчку подршку, и то против ненаоружаног народа и због њихових напора да поврате своју самосталност и независну државу.

Узимајући у озбир стандард заједништва, морамо да истакнемо нашу солидарност са ирачким народом као народи, владе и државе и да покушамо свим средствима и сопственим утицајима да се заузмемо за одбрану њихове слободе, суверенитета и територијалног интегритета, штавише да обесхрабримо скорашњу агресију.

рениитета и територијалног интегритета, самоопредељења нација, политике немешања у унутрашње ствари земље. Ако икада успеју у томе, не дај Боже, то значи у деценијама које следе успостављање њихове апсолутне доминације над свим државама и нацијама, укључујући и њихове савезнике, њиховим себичним и злочиначким интересима.

Судбина свих народа света постаје слична оној која је задесила херојски палестински народ и над којим су израелске окупационе снаге починиле нечувене злочине, газећи тако међународно право и све постојеће конвенције само зато што су Палестинци одбили окупацију својих територија, као и због захтева за њиховим легалним правима на слободу, независност и слободан живот достојан човека, и због борбе свим расположивим средствима за спровођење резолуције Уједињених нација, у време када су Уједињене нације везане америчким лисицама на рукама без могућности успостављања механизма за спровођење и реализацију одлука заснованих на члану 51 Повеље Уједињених нација. Најопасније је што Сједињене Америчке Државе желе да замене теза за жртве претворе у агресора, односно невине у кривце, а кривце у невине. Тако они дају пуну и свесрдну подршку израелским окупационим снагама у чињењу злочина које би они чинили у случају Ирака.

На тај начин би желели да обавесте све народе света шта очекује оне који се супротстављају њиховој политици на регионалном и светском нивоу на основу њихове самовоље, која би појачала њихову доминацију као једине светске силе.

Драги пријатељи, ми морамо пружити отпор због наше савести, због будућих генерација, као и због будућности човечанства. Тако појединачни отпор мора прерасти у колективни.

Треба да појачамо заједничку солидарност са Ираком као народи, руководства и државе, и да покушамо свим средствима да се заузмемо за одбрану њихове слободе, суверенитета и територијалног интегритета, штавише да обесхрабримо скорашњу агресију. Иначе, морамо недвосмислено уложити све наше снаге како би се скинуле неправедно уведене санкције уведене Ираку, које имају катастрофалне последице, и тако утицали на остале земље и њихове владе да пронађу облике и начине за слабење санкција до њиховог коначног укидања.

Такође, морамо подржати са више солидарности и организованије палестински народ и његово легитимно руководство, на челу са њиховим вођом Јасером Арафатом, као симболом борбе и отпора против израелске окупације за заустављање крвопролића и политике колективног кажњавања деце, старца и немоћних жена, који се налази на окупираним палестинским територијама, како би окупатора приморали да спроведе резолуције Уједињених нација, омогући палестинском народу право на самоопредељење и успостављање своје независне државе са престоним градом у источном делу Јерусалима.

Свако од нас у својој земљи и у свом народу треба да појача борбу за прихватање ових циљева као интегрални део одбране слободе и независности своје земље, јер баш ти циљеви представљају међународну политику са хуманим ли-

ком који желимо да влада светом и тиме сачувамо наше народе политике понижавања и слепог покоравња које желе да нам наметну Сједињене Америчке Државе и њени регионални и светски савезници.

Ми у Српској радикалној странци почаствовани смо што имамо овакву улогу коју подржавају сви српски и југословенски патриоти и тражимо практичан начин за њен успех. Садашњи облик наше борбе је учешће на председничким изборима у Србији, који ће значити почетак и крај владавине проамеричких снага које су продале у бесцење суверенитет наше земље и њено супротстављање НАТО агресији. Владајуће снаге су погазиле наш Устав и законе и предале верне синове српског народа такозваном Хашком трибулану, укључујући и бившег председника Србије и Југославије, Слободана Милошевића. Играјући откривену игру како би ослободили оне који су одговорни за рушење Југославије и трагедије која је то пратила и осудили оне који су бранили Југославију, бранили српски народ и његову истрајност да сачува своју традицију, одбрани своју независност и интегритет одбијајући разбијање Југославије и супротстављајући се НАТО агресији.

Битка у којој ја учествујем као кандидат патриотских опозиционих снага за председника Србије има свој локални, регионални и међународни значај, који треба да разбије америчку ароганцију и веровање да је наш народ подлегао њиховој доминацији и да се неће прилагођавати њиховом колонијалном глобализму и одустати од свог националног идентитета, нити ће бити њихов слуга. Наставиће своју борбу за промене на унутрашњем плану, тако да ће после председничких избора морати да се распишу парламентарни избори који ће вратити патриотске снаге које ће играти одговарајућу улогу у руковођењу нашом земљом, и које ће се супротставити страним окупаторима који су окупирали српски народ и бивше југословенске народе како директно, тако и индиректно, преко њихових сателита. Окупатори и њихови сателити неће избећи казну народа и историје за њихова недела, као што је рушење Југославије и њено дефинитивно нестајање, што се управо сада дешава.

Све ово може да поквари планове Америке и њених сателита који мисле да су средили ситуацију на Балкану у свом интересу, мораће поново да о томе размисле. То ће Америку спречити да настави своју отворену кампању за агресију на Ирак, а окончање палестинског проблема у корист Израела спречило би њене планове за сређивање ситуације на Блиском истоку и Заливу у њеном интересу, што би значило да отворена опасност прети свакој земљи у том региону и угрожава њену независност, суверенитет и интегритет и прети потпуним преузимањем њиховог богатства, што би представљало претњу безбедности, стабилности и будућности свих народа.

Драги пријатељи, ова битка је део улоге коју треба да изнесемо испуњавајући наше племените и заједничке циљеве.

Треба да појачамо нашу борбу за наше будуће победе, победе народа, тежње ка миру, једнакости и равноправности међу народима и државама.

Треба појачати солидарност и подршку свим средствима величанственој борби Ирачана у спречавању агресије и укидању ембарга који је наметнут ирачком народу.

Морамо истаћи нашу одлучност у подршци палестинском народу и окончању злочина и нехуманих дела које свакодневно чини Израел уз апсолутну подршку Америке против ненаоружаног народа, који се бори за своја права на самоопредељење, повратак избеглица и успостављање самосталне државе.

Конечно, успех неће изостати уколико повежемо и ојачамо наше напоре у заустављању пипака октопода зла и агресије.

Средина септембра, 2002. године

Ваш пријатељ
Проф. др Војислав Шешел,
председник Српске радикалне странке

ВЕЛИКА СРБИЈА

رسالة برفسور د. فويسلاف شيشيل

رئيس الحزب الراديكالي الصربي

إلى الجلسة الثامنة لمؤتمر بغداد الدولي

المعقد ببغداد ١٦ - ١٨ / ٩ / ٢٠٠٢

СИМБОЛ ОТПОРА

Потпредседник Српске радикалне странке, госпођа Маја Гојковић, обратила се присутнима на Багдадској конференцији следећом поруком

Господине председавајући, уважени Тарик Азиз, цењене даме и господо, драги пријатељи, веома ми је драго и част ми је да будем учесник ове конференције.

У уводном излагању господина Тарика Азиза изражен је значај овог скупа. Додала бих да је значај у томе што се Конференција са овом тематиком одржава у ово време, у Багдаду, и да Багдадска конференција представља данас симбол отпора империјализму и тероризму. Глобализација је један од видова америчког паравана у циљу доминације над целим светом. Америка жели да контролише свет и да прошири свој утицај на читаву планету.

Поставља се питање како? Паролама са људским правима и хуманизму са једне стране, а са друге стране води се политика агресије и неправде која нема ништа заједничко са празним паролама о демократији. Државе као што су Ирак, Југославија, Авганистан и многе друге могу да послуже као примери праве америчке политике, политике агресије.

Можемо рећи да само слеп човек не види истину о америчким интересима, о жељи да контролом туђег богатства и нафте држе свет под контролом.

Очигледно је да желе да свет не буде ништа друго него само једно велико тржиште под њиховом контролом. Мешају се у ствари слободних земаља, држава као што су Ирак, Палестина, Југославија и друге. Желе да нас мењају по свом укусу, не знајући нашу историју, нашу цивилизацију.

Поновито једну реченицу председника Садама Хусеина који је рекао, да Америка жели да свет обоји у једну боју и да то буде њихова боја - америчка. Пут којим иду је пут силе, притисака, уцена, бомбардовања, санкција. То је искуство које деле Ирак и Југославија. Нажалост, наша замља није издржала притиске и зато са надом гледамо у Ирак који се испречио на путу новог светског поретка.

Одбрана земље, национални понос нашег народа, могу изазвати само дивљење и поштовање свих народа широм света.

Сви ми треба да станемо уз Ирак и да се заједно изборимо за сопствени национални пут, за поштовање различитости (односно особености) међу народима.

Ушли смо у 21. век, зато смо били слабији него што смо могли да будемо и зато треба да наставимо заједно. Тиме ћемо будућност узети у своје руке и успети да победимо сваку силу. Сви ми овде знамо да је сваки дан број народа који је против, све већи. Данас, више него јуче, и мање него сутра.

Ушли смо у 21. век, зато смо били слабији него што смо могли да будемо и зато треба да наставимо заједно. Тиме ћемо будућност узети у своје руке и успети да победимо сваку силу. Сви ми овде знамо да је сваки дан број народа који је против, све већи. Данас, више него јуче, и мање него сутра.

И ако свако од нас учини нешто у борби против глобализације, која нам се намеће, па ако то учинимо заједно, ми можемо победити и тако велику силу као што је Америка. Та победа ће бити у корист читавог човечанства. Ирак је спреман, Српска радикална странка, којој припадам, даје пуну подршку Ираку на том путу и изражавамо спремност на сарадњу са свима који дела наше мишљење и који жели да стварају свет једнаких.

Српска радикална странка, којој припадам, даје пуну подршку Ираку на том путу и изражавамо спремност на сарадњу са свима који дела наше мишљење и који жели да стварају свет једнаких.

ВЕРА У ПОБЕДУ ПОРАЗИЋЕ ПРОМОТЕРЕ РАТА

Осмој багдадској конференцији присуствовало је 162 учесника из 30 земаља Азије, Африке, Европе, северне и јужне Америке као и из арапског света. Учесници су поздравили ирачко прихватање безусловног повратка међународних инспектора, али су осудили селективну и политику двоструких стандарда Савета безбедности у примени њихових резолуција, као резултат притисака и уцена Сједињених Америчких Држава

Завршни документ осме Багдадске конференције Комитета за подршку и сарадњу; Осма по реду Багдадска конференција Комитета за подршку и сарадњу, којом је председавао господин Тарик Азиз, иначе председник Бироа за међународне односе Арапске БААС социјалистичке партије, била је одржана у Багдаду од 16. до 18. септембра 2002. године. Конференцији је присуствовало 162 учесника из тридесет осам земаља Азије, Африке, Европе, Северне и Јужне Америке као и из арапског света.

Састанак је одржан два месеца пре предвиђеног рока који је био заказан у новембру месецу, због разматрања средстава супростављања америчким агресивним намерама, а против Ирака и због изражавања солидарности са Ирачким народом и вођством који се суочава са скором агесијом.

После врло пажљивог и детаљног испитивања ситуације, на састанку је закључено следеће:

1. Једногласно се одбијају захтеви и контекст промовисан од стране америчке администрације, а све у циљу оправдања агесије против Ирака. Такође је изражено снажно одбијање ове агесије.
2. Америчке претње Ираку представљају флагрантно кршење Повеље Уједињених нација и међународног права исто као и дрско мешање у ирачке унутрашње ствари.

Тако се осуђују покушаји порицања легитимних права свакој нацији да бира своје вођство као и систем управљања. Таква политика представља озбиљан преседан који угрожава међународне односе, мир у свету, људска права и слободе.

3. Учесници су поздравили ирачко прихватање безусловног повратка међународних инспектора. Захтева се да Савет безбедности испуни своје обавезе у смислу потпуног укидања свих санкција наметнутих Ираку; окончање непрекидне британско-америчке агесије на Ирак; поштовање ирачке суверености, целовитости и националне безбедности. Учесници су се у потпуности сложили око тога да је ирачко прихватање услова из разлога одговорности према безбедности у региону као и према миру у свету. У међувремену, захтевају да Савет безбедности примени параграф 14 Резолуције Савета безбедности 687 тражећи да се целокупан регион ослободи оружја за масовно уништење што би се посебно односило на јеврејску ентитет који је највећа претња за јавну употребу оваквог наоружања. Они су осудили селективну и политику двоструких стандарда Савета безбедности у примени њихових резолуција, као резултат притисака и уцена Сједињених Америчких Држава.

Оштро се осуђује јеврејско-амерички савез који је дошао до изражаја више него икада, управо током агресије на Палестину и Ирак као репрезенте америчког империјализма и ционистичког расизма који шире терор, зло и неправду у овом виталном региону.

4. Инсистира се да се оформи тим независних учених и мудрих људи еминентног међународног угледа који би својим ауторитетом гарантовали прецизан и пажљив рад међународних инспектора у Ираку као и обавештавање јавности о свим релевантним чињеницама у смислу спречавања кризе коју би могле да изазову извесне груде како би припремила терен за провођење планова за агресију на Ирак.
5. Учесници су истакли унилатералан, диктаторски и презрив однос Сједињених Америчких Држава према међународним организацијама. То омаловажава колективну одговорност за одржањем међународног мира и безбедности. То угрожава сигурност и безбедност у целом свету у контексту кампање рата против тероризма. То је постала држава - међународни полицајац која практикује најбруталнији светски терор делећи тако нације и државе на добре и лоше, а све у циљу њиховог уцењивања и правећи од њих сопствене шпијуне или у другом случају непријатеље против којих се треба борити.
6. Забележена је уз велику захвалност широка скала арапских и међународних одбијања и осуда америчких претњи, посебно изражених заједничком изјавом од 29. августа 2002. године коју су потписале шест значајних организација арапског и исламског света: Конференција арапских популарних снага, Конференција арапских партија, Панарапска национална Конференција, Демократски револуционарни арапски дијалог, Светска популарна конференција исламских организација и Исламска панарапска конференција, као и Конференција националног форума Либана од 5. августа 2002. године, четрдесет друго ванредно заседање арапске парламентарне уније (одржане у Багдаду од 3. до 4. септембра 2002. године), Конвој арапских синдиката организован од стране јорданских струковних синдиката (29. август 2002. године), Масовни арапски марш у Ираку и активности на мобилизацији у организацији арапских партија, синдиката и популистич-

- ких организација у Египту, Судану, Јемenu, Јордану и осталим земљама чланицама арапског Магрeba.
7. На међународном нивоу, посебно треба поменути активности члана британске лабуристичке партије и члана британског Парламента, господина Џорџа Галовеја и његових другова из Лабуристичке партије, британског Парламента, британског Синдиката трговаца и црква; Центар за међународну акцију под вођством америчког врховног тужиоца, господина Ремзи Кларка, „Сада делуј да зауставиш рат и окончаш расизам” (ANSWER), америчка организација гласови у дивљини; „Не у наше име” заједничка изјава преко две хиљаде америчких интелектуалаца, уметника, писаца и активиста; Женевски симпозијум Комитета невладиних организација; Шпанска кампања за укидање санкција уведених Ираку; Активности руских федералних партија и парламента; Француске партије и друштва пријатељства; Индијске и Пакистанске народне организације и осталих азијских земаља; активности покрета бразилских осмооктобарских револуционара; Латиноамеричка левица „Квито”; антиглобали-

зацијске демонстрације у Јоханесбургу, Јужна Африка у периоду трајања Самита „подршке развоја и животне средине“.

Састанак одаје посебну захвалност напорима господина Нелсона Менделе против агресивне америчке политике, као и активностима у Немачкој, Белгији, Италији, Португалу и многим другим земљама.

8. Осуђују се Бушове тврдње као и осталих америчких високих државних званичника које оптужују Ирак за производњу оружја за масовно уништење. Оцењено је да су такве тврдње неосноване и невалидне. Оне су у ствари лажан контекст који би требало да припреми агресију на Ирак. Управо је ово демонстрирано када су Вашингтон и Лондон одбацили понуду Багдада упућену британском премијеру и председавајућим америчког Сената и Представничког дома за формирањем и слањем два тима експерата-специјалиста за различите врсте оружја и материјала како би се уверили да Ирак не поседује никакво оружје или материјале које забрањују резолуције Савета безбедности, с обзиром да су им пропали покушаји да доведу у везу Ирак са 11. септембром као и са ширењем антракса у Сједињеним Државама.
9. Састанак поздравља постојаност ирачког народа и вођства као и њихову болну жртву. Такође поздравља издржљивост под катастрофалним последицама неправедно уведених санкција са константним британско-америчким ваздушним нападима на ирачки народ и цивилна постројења.
10. Подсећа се на подршку предлогу председника Садама Хусеина институционалном окупљању неопходном како би се парирало равнотежи у међународним односима, и како би се окончала униполарна доминација и промоција економске и политичке сарадње међу земљама и народима заснованој на једнаком и обостраном поштовању.
11. Изражена је најоштрија осуда ескалације расистичких злочина почињених ционистичком окупацијом против знатно слабијег палестинског народа и то коришћењем ратне авијације, тешког наоружања; ликвидације активиста Интифаде; хапшења хиљаде бораца за слободу; убијања нејужних људи; уништавање фарми; демолирање кућа; депортација рођака хероја легитимног отпора окупаторима и окупацији, а све то подржано од стране Сједињених Држава, а под плаштом божанских моралних правила, хуманитарних конвенција и међународних споразума, јер то представља неопходне мере за процесуирање пред међународним судом правде.
Даје се пуна подршка правима Палестинаца за ослобађање њихове земље, повратку избеглица и успостављању независне државе са Ал-Кудс као престоницом.

Оштро се осуђује јеврејско-амерички савез који је дошао до изражаја више него икада, управо током агресије на Палестину и Ирак као репрезенте америчког империјализма и ционистичког расизма који шире терор, зло и неправду у овом виталном региону.

На састанку је изражена солидарност са Сиријом и Либијом. Она осуђује зло савеза Вашингтон - Тел Авив. Затражено је од Уједињених нација да преузму своје законске

Као закључак Осме конференције, учесници преузимају на себе обавезу рада на ре-афирмисању слободе, правде и мира у свету као и мобилисању свих снага које ће се супроставити америчким претњама против Ирака.

обавезе у односу на израелску окупацију и агресију над палестинским народом и њиховом земљом, а на основу члана 5 Повеље Уједињених нација с обзиром да наставак ове окупације и агресије стално угрожава мир и сигурност у свету као и људска права и права на слободу и самоопредељење.

Као закључак осме конференције, учесници преузимају на себе обавезу рада на реафирмисању слободе, правде и мира у свету као и мобилисању свих снага које ће се супроставити америчким претњама против Ирака као и дати подршку Ираку у његовој легитимној борби против агресије свим расположивим средствима као и странама у складу са условима и могућностима у релевантној области.

Изражена је снажна вера у нашу победу, да ће промотери рата и агресије бити побеђени и да ће се барјак правде, једнакости и мира дићи врло високо.

Одлучено је да се следећи састанак Комитета за подршку и сарадњу, девети по реду, одржи од 3. до 5. маја 2003. године.

ИРАЧКА КРИЗА

Након што су Сједињене Америчке Државе обелоданиле своје намере да окупирају Ирак, у последњих неколико месеци ирачка криза је достигла усјање. Сједињене Америчке Државе читаве претходне деценије користиле су Уједињене нације као покриће за своје прљаве послове у свету. У Међународној организацији све је више земаља које се супротстављају таквим намерама и покушавају поново да врате углед и улогу Уједињених нација као чувара мира у свету. Ирачки председник, гостујући у Садам Хусеин, у тим околностима, обратио се генералној скупштини Уједињених нација

Ирачки министар иностраних послова др Нађи Сабри поричитао је писмо Његове екселенције за говорницом Уједињених нација

У име Господа, Свемилостивог и Своблагословеног, Господине председниче, господине генерални секретару, даме и господо, Ал-Селаму Алеикум.

Говором коме је претходила бучна медијска припрема и кампања и уз велика надања оних који дочекују ново „чедо“, Генералној скупштини Уједињених нација обратио се амерички председник. Али, уместо да се огласио о општим темама које тиште савремено човечанство, као што је питање безбедности у општем и стварном смислу, о слободи заснованој на независности, о уравнотеженом економском развоју којим би се укинуло сиромаштво, или би се барем ублажило његово погубно дејство, а човечанство благословило животом без мржње, зависти и сукоба, у коме би се уништила пораст епидемије и неизлечивих болести на принципу колективне одговорности засноване на колективној солидарности, где би развој био заснован на скромности, уместо на себичности због које похлепа влада над човеком; уместо о свему овоме и другим исто тако важним питањима, амерички председник је ускоумно представио проблем безбедности само његове земље и губитке које је претрпела после догађаја од 11. септембра.

То је добар знак да први пут од окончања хладног рата Америка прибегава Генералној скупштини Уједињених нација да ту изнесе своје проблеме, после толико година током којих је презрела значај, утицај и мишљење других. Али, амерички председник није оставио ништа оних који поврх свега не уважавају његове циљеве и намере. Он је открио свој примарни интерес кад је одмах скочио на питање Ирака, без икаквог увода или прихватљивог објашњења.

Он је то представио као најопаснију ситуацију не само по живот, безбедност и будућност Америке, него по живот, будућност и безбедност целог света. Његовим уопштавањима и намерним инсинуацијама, он је тим говором пуним клевета показао колико потцењује менталне способности дипломатских представника многих земаља који су га слушали док је говорио о садашњој и будућој опасности од ирачког нуклеарног, биолошког и хемијског оружја.

Тај неочекивани и груби скок на питање Ирака направљен је у складу са теоријом пропаганде и психолошког ефекта који су му препоручили његови саветници и они који су писали говор америчког председника. А све са циљем да би амерички грађани поверовали да је ситуација у Ираку и оно што амерички председник тамо критикује повезана са трагедијом америчког народа 11. септембра.

На исти начин он жели да изманипулише слушаоце у Уједињеним нацијама и целом свету, сматрајући да земље широм света не знају америчку администрацију и њене ме-

тоде и да исто тако не знају висок степен одговорности према човечанству и жељу за миром и безбедности које владају Ираком, нити то да су Ирачани креативан народ у производњи и иновацијама, будући да су баштинници најстарије људске цивилизације. Да није ирачког народа и његове цивилизације, амерички председник не би знао да напише тај

Америка инсистира на повратку клеветничких тимова које је сама повукла, а не Ирак или Савет безбедности, зато да би сакрила истину, да би завела Ирак и Савет безбедности да се баве маргиналним детаљима, проблемима и неспоразума које ће она изазвати око начина инспекције, шта да се прегледа и времена након којег ће Савет безбедности спровести у дело своје обавезе из међународног права, у које спада и укидање ембарга.

свој говор, нити би законодавци његове земље умели да напишу мисли на Хамурабијеве таблице, (прим. прев.) нити би градитељи подигли ту кућу, коју називају Бела кућа.

Браћо и пријатељи, амерички председник је настојао да изазове негативне емоције против Ирака, или је барем био у заблуди да може да постигне ефекат код ирачког народа како би се он одрекао своје велике патриотске традиције. Зато је истакао да ирачки народ заслужује да има демократски режим америчког типа и нагласио да су он и његова администрација спремни да помогну ирачком народу да то постигне. Али није рекао за какву се демократију залаже. За ону од пре 11. септембра 2001. или ону после тог датума

Ширење лаж

Председнику Америке је важно да Ираком владају демократе. Претварао се да воли ирачки народ, којег је убијао, заједно са предходним америчким председницима, оружјем са осиромашеним уранијумом, блокадом која траје већ 12 година и усмртио је два милиона и седамсто хиљада недужних Ирачана у земљи која броји 25 милиона становника. Питам се колико ће људи побити он и следећи амерички председник, ако почну да брину о осталим народима света. После Ирака број жртава биће смањен сходно томе да ли ће Господ поштедети ваш народ, и наш, такве бриге која не доноси ништа друго до разарање и деформацију идентитета у тој дивљој намери да се свет потчини америчком циљу и сценарију, економски, политички и на плану развоја.

Дакле, након укључења америчке пропагандне машине, коју већ дуже времена прате изјаве америчких званичника пуне лажи, клевета и фабрикација, сад су се усредсредили на хушкање америчког народа на Ирак, приморавајући га да прихвати сценарио америчке администрације о агресији као свршен чин, или као спасоносно решење које ће омогућити америчким грађанима да живе у сигурности и стабилности, након онога кроз шта су прошли у догађајима од 11. септембра.

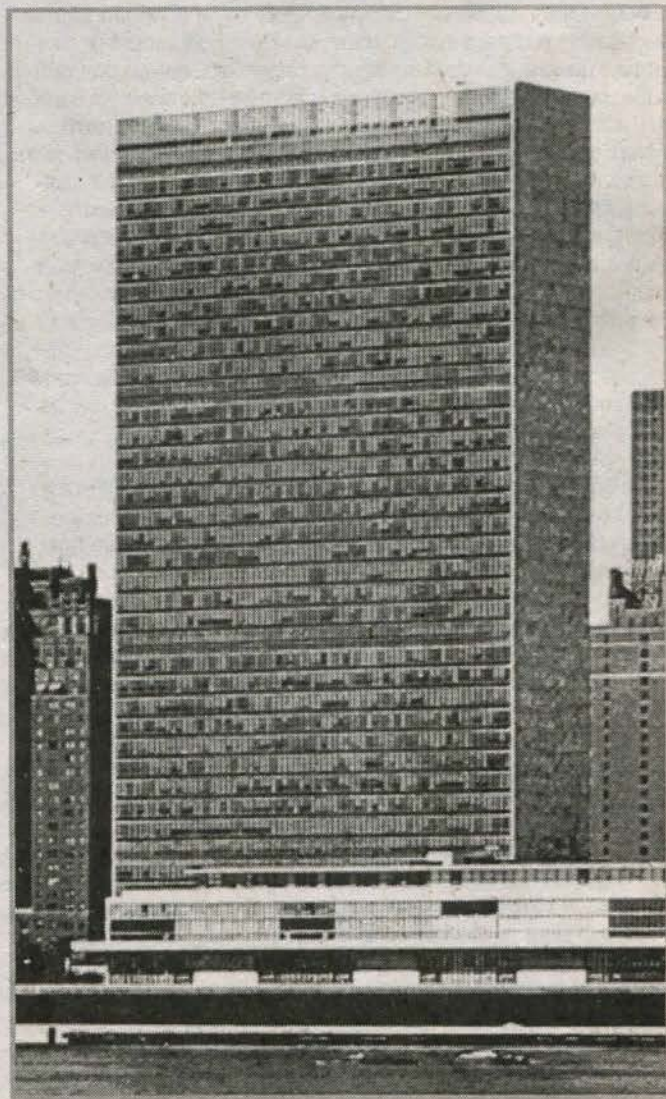
Америчка администрација и злонамерни људи не пропуштају ниједну прилику да узбуркају емоције и покрену најниже инстинкте помоћу својих лажи и кривостворене слике о Ираку којима изазивају мржњу према њему, као да је Ирак тај који је извршио, или учествовао, у нападу на Америку 11. септембра. Америчка администрација и њени медији у ту обману, нису успели да увере никог ко познаје Ирак, његову политику и циљеве у свету, осим појединих група међу којима је у првом реду убијању и разарању склони ционизам.

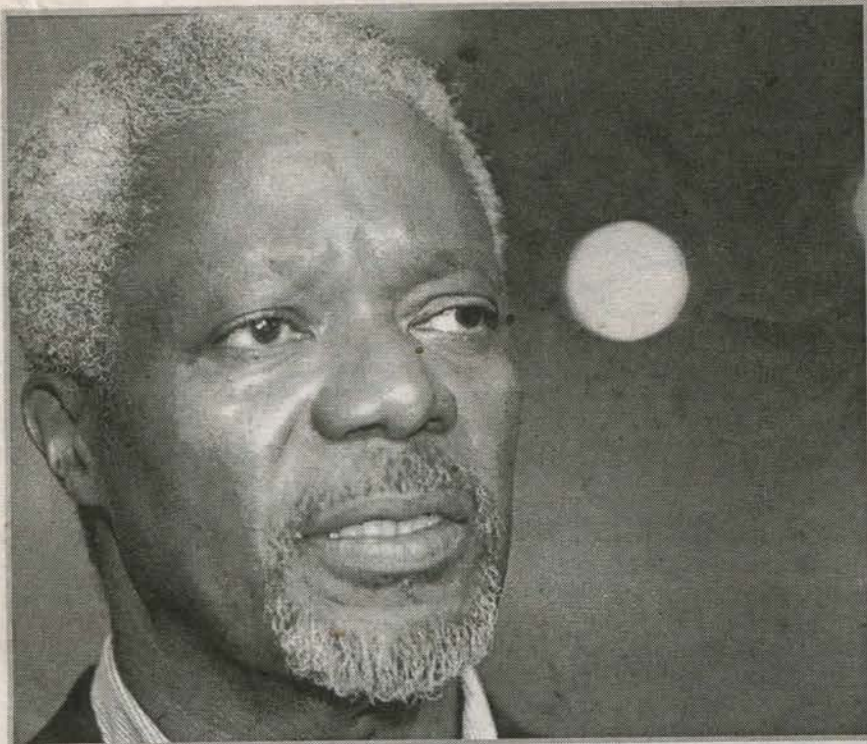
Кад је америчка администрација схватила да мора да има међународно покриће за употребу силе против Ирака и да свет не верује лажима које је ширила о повезаности Ирака са септембарским догађајима, променила је тему и пропаганду са директним оптужбама против Ирака и прешла на

нешто ново. Почела је да лије крокодилске сузе над међународним правом и употребом његове примене и спровођења у дело резолуција међународног легитимитета, говорећи на сав глас да Ирак не поштује резолуције Савета безбедности Уједињених нација, поготову ону о инспекторима. То значи да он намерава да произведе, или је већ произвео нуклеарно, хемијско и биолошко оружје, па би могао да га терористичким организацијама Ал Каида, која је нанела штету Америци 11. септембра, могла да употреби оружје добијено од Ирака, када би заједничка мржња према Америци зближила Ал Каиду и Ирак.

Непоштовање суверенитета Ирака

На основу ове хипотезе и осталих хипотеза које из ње произилазе Ирак представља претњу по националну безбедност Америке и по њене грађане. Дакле, америчка администрација морала је да се носи са овим питањем под другом етикетом, пошто под етикетом директне повезаности Ирака са организацијом Ал Каида и догађајима од 11. септембра није успела да пружи свету ниједан ваљан доказ, нити убедила јавност упркос вишемесечне приче о томе. Кад им неко каже да Ирак поштује Резолуцију Савета безбедности, упркос томе што су неправедне и непоштене и да их је спровео у дело, чак и оно што су тражили инспектори, боље рећи клеветнички тимови, који су уништили све што су желели током седам и по година, чак и цивилне објекте и сировине, говорећи да они могу имати двоструку примену, па и оно што има само цивилну примену, као што је намештај за до-

мађинство, ти злочиначки јаничарски тимови крстарили су Ираком и кршили и уништавали све шта су нашли периоду од 15. маја 1991. до 15. децембра 1998. и нису нашли доказе да Ирак крши релевантне резолуције Савета безбедности, Америка на то каже откуд ми знамо шта Ирак ради након повлачења инспекторских тимова 15. маја 1998. године?

Штавише, кад им неко каже да Ирак тражи поштовање свих релевантних резолуција на уравнотежен начин, да инспекторски тимови треба да користе реквизиите који не угрожавају безбедност, суверенитет и достојанство Ирака, да треба да се укине блокада ирачког народа, да и Америка треба да се придржава тих истих резолуција које изричито налажу да се поштује суверенитет Ирака, и његово право на живот и независност, да се прекине са свакодневним нападима који су почели 7. априла 1991. године на северу и југу Ирака. Америчка администрација одговара: Ирак мора да прихвати безусловни повратак инспектора Уједињених нација.

Кад им се каже да Ирак не поставља услове, него то налажу резолуције Уједињених нација, а да је њихова суштина наведена у параграфу 14 Резолуције Савета безбедности 687 где се тражи да цео регион Блиског истока треба да буде зона без оружја за масовно уништавање, америчка администрација ћути, а диже глас кад се бори за произвољне обавезе које је она наметнула Ираку. Америка свакодневно нарушава суверенитет Ирака, застрашује његов народ, убија грађане и уништава њихову имовину својим млазњацима и пројектилима.

Инспектори или амерички шпијуни?

Иначе, знате ли да је Америка, а не Савет безбедности и не Ирак, наредила инспекторима Уједињених нација да напусте Ирак 15. децембра 1998. године и то зато да нико од њих не би страдао у деструктивној агресији која је уследила и трајала пуна четири дана почевши од 16. децембра 1998. године. То је потврђено у извештају Ричарда Батлера, шефа Специјалне комисије у то време.

Када је председавајући Ирачке националне скупштине послао писмо Америчком сенату и Америчком конгресу у коме их позива да пошаљу делегације у којима ће бити и експерти за нуклеарно, хемијско и биолошко оружје у троне-

дељну посету Ираку током које би се уверили да су америчке клевете о том оружју у Ираку лажне, америчка администрација је одбила ту понуду и опструирала сваки покушај Сената и Конгреса да прихвате тај позив и да се увере шта је истина.

Сад се поставља питање: чиме се може објаснити ово америчко одбијање ирачког позива којим је он желео да открије истину? Чиме, него чињеницом да америчка администрација не жели да се сазна истина и да се лажи раскринкају?

Јер, јавно мњење, поготово америчко јавно мњење које би се нашло у бољој прилици да сазна истину, да су чланови Конгреса и Сената посетили Ирак, уверило би се да је истина оно што Ирак тврди и лаж би била раскринкана.

Америка инсистира на повратку клеветничких тимова које је сама повукла, а не Ирак или Савет безбедности, зато да би сакрила истину, да би завела Ирак и Савет безбедности да се баве маргиналним детаљима, проблемима и неспоразума које ће она изазвати око начина инспекције, шта да се прегледа и времена након којег ће Савет безбедности спровести у дело своје обавезе из међународног права, у које спада и укида-

ње ембарга. Ми са њима имамо горка искуства у тим стварима.

Сада када је Ирак прихватио повратак инспектора, моћи ћемо да видимо како раде. У ранијем искуству са њима, Ирак је тражио од инспекторских тимова у складу са циљевима прокламованим од Савета безбедности, али неки шефови тих тимова као и неки чланови тимова бавили су се шпијунском пословима, који нису имали везе са званичним мандатом и задацима инспекторских тимовима. Неки шефови тимова су јавно признали чиме су се бавили, а неки од њих, укључујући једног Американца, још и сада о томе причају.

Чак је и Ролф Икеус, бивши шеф Специјалне комисије, изјавио да су инспектори прекорачили своја овлашћења тиме што су шпијунирали ирачко руководство. У саопштењу које је Икеус послао шведском радију 28. јула 2002. и које је објављено на интернет сајту тог радија, он каже: „Сједињене Државе и друге силе користиле су инспекторске тимове за своје властите политичке циљеве, па и за праћење кретања председника Садама Хусеина. Он је такође рекао да су инспекторски тимови намерно стварали проблеме да би припремили терен за евентуалну војну акцију. Нема сумње да су Американци утицали на инспекторе како би остварили своје интересе.

Он је рекао да су те ствари предузимане док је он био шеф Специјалне комисије, али да оне нису донеле резултате. Упркос томе, притисак на те инспекторе бивао је све већи и било је покушаја да се изазове криза са Ираком у односима на општем политичком плану и на локалним нивоима. Он је потврдио да Сједињене Америчке Државе желе да имају приступа информација о организацији безбедносних снага Ирака и о ирачким капацитетима у конвенционалном наоружању, као и то да је њему познато да Сједињене Америчке Државе настоје да дођу до поверљивих информација о председнику Садаму Хусеину, јер су им оне потребне ако буду желели да њега лично гађају.

Он је додао: „Они су се радовали изазивању кризе и тражили флагрантне провокације као што је инспекција Министарства одбране, на пример. Крај Икеусовог саопштења.

Ирачке жртве су и ваше жртве

Даме и господо, наш народ је, са наше тачке гледишта о одговорности, све време бранио принципе и вредности које сте својевољно зацртали у Повељи Уједињених нација и смисао постојања Савета безбедности, а то је очување безбедности и мира. Он је, устајући против зла и прихватајући се у кошпац са opakим намерама злочинаца који једнострано и арогантно делују противно међународним организацијама већ 12 година бранио не само патриотизам Ирака, него је уједно бранио и ваш патриотизам.

Ирак се бори и за вас иако га за то нисте овластили. Ирачке жртве су и ваше жртве. Ако Ирак може, а може, с Божијом помоћи, да се избори за своју родољубиву у људску вокацију хватајући се у кошпац са неправдом, тиме је помогао и вама да budete кадри да у себи и јавно одбаците неправду и превару и да им се супротставите ради оних којима Бог помаже да се супротставе неправди правдом, а превари истином. Због тога и у складу са речима пророка Мухамеда (Нека је мир с њим): (Онај ко види зло, мора га исправити својим рукама, а ко не може нека својим језиком, а ако не може ни то, онда у свом срцу и то је најмање што може да учини верник), ми вас позивамо да станете на страну истине, насупрот лажи, да се не бојите када сте у праву.

Сада када је Ирак избио из руку аргументе злонамерника тиме што је прихватио поватак инспектора, као позитиван одговор на ваш захтев, позивам вас исто тако да спасите палестински народ кобне и рушилачке агресивности ционистичког ентитета и да га нагтерате да се придржава релевантних резолуција Савета безбедности и да тиме браните Божију вољу, човечанство, своју нацију, безбедност свога народа и независност својих земаља.

Нападајући Ирак, Америка ради за ционисте који убијају херојски народ Палестине, уништавајући њихову имовину, убијајући њихову децу, у намери да успоставе доминацију над целим светом, не само војну, него и економску и политичку. Ако ционистички ентитет у томе, не дај Боже, успе, он ће одлучивати о томе шта којој земљи треба за економски развој, коју количину нафте сме да купи и по којим ценама и под којим условима.

Угњетачки и злочиначки сценарио

Даме и господо, браћо, пријатељи, нашом истрајношћу ми бранимо повељу Уједињених нација и принципе ради којих и на којима је основан Савет безбедности. Претрпели смо много штете од америчке ароганције и агресивности оличене у њиховим администрацијама. Те администрације прекршиле су принципе повеље Уједињених нација и међународних права. Оне презиру вашу вољу у свим фазама, областима и врстама, а нарочито ова администрација својом војном агесијом на Ирак, при томе задржавајући блокаду против народа над којим се спрема да оствари ђаволску намеру о инструкцији широких размера.

Америка је и раније покушавала да превари свет и да примени свој угњетачки злочиначки сценарио на народе света. Ми се надамо да ће њени званичници од сада па надаље доживљавати неуспехе, тако да америчка администрација више неће бити у стању никога да превари, без обзира што користи смишљену реторику и речи иза којих се крију демони и зле намере. Свет је постао опрезан према сировој сили, ароганцији и неправди.

Зато се ми надамо да овде присутни представници разних земаља (у Генералној скупштини или Савет безбедности) неће изневерити очекивања света и дозволити да буду преварени саопштењима лишеним икакавих доказа и пружити Америци морална и правна покрића која намерава да учини према Ираку.

Укратко, Ирак тражи само поштовање принципа пове-

Америка је пребегла и идаље ће прибегавати производњи проблема са Ираком, да би избегла примену параграфа 14 на ционистички ентитет и како би спречила Савет безбедности да укине санкције наметнуте Ираку.

ље Уједињених нација и међународног права који штите његове интересе и суверенитет, као и суверенитет осталих земаља чланица Уједињених нација. На тој основи Ирак је увек био спреман и остао спреман да сарађује са Саветом безбедности и међународним организацијама, али одбија било какво одступање ма са чије стране, на штету његовог суверенитета, безбедности и независности, а који је у супротности са принципима повеље и међународног права. Из тих разлога Ирак истрајава и спреман је да издржи много више остајући чврст у вери.

Из ових и других чињеница, даме и господо, види се да Ирак није одбацио релевантне резолуције Савета безбедности Уједињених нација иако оне садрже поглавља која се косе са повељама Уједињених нација и међународним правом. Ирак радије позива чланице Савета безбедности, нарочито Америку, да испуне своје обавезе које налаже повеља Уједињених нација, међународног права и релевантне резолуције Савета безбедности. Ирак захтева да се поштују његова неотуђива права из тих истих резолуција, укључујући и поштовање суверенитета и безбедности, да се дигне ембарго наметнут његовом народу и да се примени параграф 14

чињенично стање. Само ће од њега зависити, а ми ћемо му у томе помоћи, како ће обавестити свет и народ ваших земаља о томе шта је нашао у Ираку, зависно од тога које ће информације Американци изабрати да пруже онима који их буду тражили. Када се то учини, а нека од ваших влада буде и даље прихватала америчке фабрикации, без икаквог доказа, тада ће она бити крива пред Богом, човечанством и историјом. Ми смо са своје стране урадили све што треба да се уради.

Можда међу вама има оних који питају да ли смо ми спремни на све ово што смо изнели пред вама или пред вама и пред светом, као и на оно што смо предложили Америчком сенату и Конгресу и зашто смо одбијали тимове инспектора до сада, и зашто их сада примамо после свега оног ружног што смо о њима изнели.

Кршење Повеље Уједињених нација

Американци су одлучили, чак и пре ове седнице Генералне скупштине и пре него што је амерички председник одржао говор овде, на унилатералну акцију изван оквира Савет безбедности, уз кршење релевантних резолуција Са-

(Резолуција 687) према ционистичком ентитету онако како се наводи у тексту и како је примењен на Ирак.

Ирак не поседује хемијско и биолошко оружје

Дакле, ми овде пред вама изјављујемо да је Ирак чист од нуклеарног, хемијског и биолошког оружја. Ако ико од вас, даме и господо, још увек верује да би фабрикации америчких политичара о Ираку могле бити истините, наша земља је спремна да прихвати научнике из ваших земаља заједно са политичарима који би посетили индустријска и научна постројења за које Американци тврде да садрже сировине и оружја горе поменуте врсте, око којих су Американци исплели своје медијске приче.

Ако неко од тих стручњака дође у Ирак, пружићемо му сву могућу опрему која му је потребна да се лично увери у

вета безбедности које налажу поштовање територијалног интегритета и независности Ирака. Америчка администрација је тражила и јавно говорила о припремама за унилатералну агресију на Ирак, о њеним подлим плановима да на срне на ирачку независност и суверенитет и да се умеша у њихове унутрашње ствари. Америчка администрација заједно са Британском владом врши непрекидно војну агресију на Ирак, убија бројне грађане и уништава имовину Ирачана. Одредили су своје зоне у Ираку које служе за њихову агресију и мешање, што се све коси са међународним правом и принципима повеље Уједињених нација, чак и са текстовима Резолуције Савета безбедности којима су именовани инспекторски тимови.

Нажалост, Савет безбедности је немоћан према том криминалном и деструктивном понашању и није кадар да застави, чак ни да осуди агресију на Ирак. Американци истра-

јавају у својој илузији да на овај начин могу да остваре свој подли циљ и покоре Ирак тако што ће сломити вољу његовог народа. Пошто Америка није успела у ономе што је њена јалова машта замишљала и пошто се светско јавно мњење огласило, па је чак и америчко јавно мњење постало свесно неких елемената истине па зна колико су америчке администрације, укључујући и ову администрацију нанеле зла Ираку, његовом народу и другим народима и колико су кршиле међународно право у својој тежњи да буду једина сила у свету; па пошто се амерички председник обратио међународној организацији, не би било паметно да се стекне погрешан утисак да је Ирак и све земље света на једној страни, а Америка и Савет безбедности на другој.

За нас је основно да се наша права, суверенитет и безбедност, поштују у складу са међународним правом, и предлажемо свима који желе да почнемо све из почетка од овог прихватања инспектора Уједињених нација и њихов долазак у Ирак уз поштовање аранжмана који омогућују очување тих принципа, да тамо транспарентно и без условљавања утврде да Ирак више не поседује нуклеарно, ни хемијско, ни биолошко оружје за масовно уништавање. Ми чекамо, заједно са вама да то видимо...

Ми тврдимо да ако експерти из ваших земаља сада или у будућности дођу у Ирак, да утврде истину, и ако се понашају онако како ми од њих очекујемо, да поштују нашу националну безбедности у сувереност, макар они дошли из Америчког сената или Конгреса, да ће исход бити повољан. Њихов рад и посета и посета свих оних који дођу са тим циљем добиће медијски публицитет по стандардима светског јавног мњења. Они ће, након те посете моћи да кажу шта су видели и да изнесу убедљиве доказе. Али ако инспекцијски тимови дођу да раде мимо правила, да буду далеко од очију јавности, онда следе инструкције са стране, то је неприхватљиво.

Многи долазе са улогом америчких обавештајаца, са главом пуном америчких инструкција и наређења. Њихов посао неће бити да виде и сазнају истину онако како то налаже међународно право, уз поштовање наших права и безбедности наше земље, у складу са принципима Повеље Уједињених нација. Они ће гледати да постигну циљ због кога су дошли. А то неће бити циљ који налаже Резолуција Савета безбедности, јер нису због њега дошли, јер шпијунирање је главни циљ њихових активности, то јесте, прикупљање и најситнијих информација о најбиталијим постројењима у овој или оној фабрици и о томе шта се производи, уз коришћење специјалне опреме укључујући и систем детекције -

Global positioning systems - ГПС - како би њихове ажуриране информације омогућиле прецизно бомбардовање наших фабрика и научних постројења, да би Американци уз што економичнији утрошак муниције постигли што веће разарање. Цео свет види и не поставља питање, па тако ни ми, да ли се инспекторски тимови тиме баве.

Неки од њих су јавно признали ту чињеницу и та признања су добро позната целом свету. А да ли би представници ваших земаља чинили тако нешто? Ми не можемо да верујемо да би се наши представници понашали тако бедно, па чак и када би неки појединци међу њима спали на тако ниске гране, не дај Боже, онда би се настојало да се што више ублаже последице таквог његовог понашања.

Сада се утврдило изван сваке сумње да инспекторски тимови служе за изазивање криза и давање изговора Америчкој влади да изводи акције изван оквира Савета безбедности и међународног права. То се ради од 1991. године када је изведена унилатерална акција деструктивне агресије на северни и јужни Ирак, а потом и на саму престоницу, Багдад.

Ове посете људи изван клеветничких (инспекторских), тимова, који ће обићи наше фабрике и научне лабораторије, утицаће да се они уздрже од таквих акција. Блокада Ирака траје више од 12 година, а за то време наша средства и зарада од нафте су замрзнути и не можемо да их користимо, осим кроз неповољан систем који се већ показао неодрживим. Огромне суме наших средстава су илегално отете на начин који је раван пљачки и самим тим супротан принципима Повеље Уједињених нација.

Због тога ми тражимо да се покрене дискусија на тему инспекторских тимова, у складу са међународним правом, на свеобухватној основи, где би се дискутовало и о обавезама Ирака и о обавезама Савета безбедности према Ираку, као што налажу саме резолуције. Поготову Резолуција 168. То су реципрочне обавезе, од којих Савет безбедности није спровео у дело ниједну, па ни обавезу поштовања суверенитета Ирака, коју Америка и Енглеска свакодневно крше својом непрестаном агресијом и вештачки повученим паралелама изнад северног и јужног Ирака којима ирачки авиони не смеју ни да приђу, јер би их амерички и британски ловци који под пуним наоружањем лете од 36. и јужно од 33. паралеле оборили.

Када наши радарни ухвате те авионе, они бомбардују те радаре и сва цивилна и војна постројења у близини. Када Ирак отвори ватру на њихове борбене авионе у свом сопственом ваздушном простору, то се сматра ирачком агресијом на њих као да ти авиони лете америчким или британским небом. Њихови авиони отварају ватру на ирачка постројења и на народ сејући смрт и разарање где им је воља. У исто време, Савет безбедности се оглушује о своје обавезе да спречи агресију која се коси са резолуцијама које су сами донели.

Америка је и раније покушавала да превари свет и да примени свој утјетачки злочиначки сценарио на народе света. Ми се надамо да ће њени званичници од сада па надаље доживљавати неуспехе, тако да америчка администрација више неће бити у стању никога да превари, без обзира што користи смишљену реторику и речи иза којих се крију демони и зле намере. Свет је постао опрезан.

И на крају, оно најважније што нас је навело да покажемо такву флексибилност према онима који желе да виде истину и да дођу у Ирак и због чега са друге стране тражимо да се питање инспектора реши тако да доведе до свеобухватног решења. Инспекцијски тимови треба да раде по озбиљном режиму који ће онемогућити њиховог одступање од циљева Савета безбедности. Обавезе Ирака треба да буду пропорционалне обавезама Савета безбедности, поготову са пет сталних чланица, у првом реду Америке и Уједињеног Краљевства. Ирак тражи да питање инспектора буде укључено у свеобухватно решење из следећих разлога.

Ви сте, даме и господо, приметили да је политика ционистичког ентитета, који је узурпирао Палестину и друге арапске земље од 1948. године, наовамо, сада постала заједничка са политиком и капацитетима Америке и да је то заједничко претходним и садашњој администрацији Сједињених Америчких Држава већ 30 година. То је посебно тачно када је у питању садашња Администрација.

Видели сте и знате да су америчка и ционистичка влада постале једно у њиховим заједничким плановима и снагама у које спада и могућност кршења свих резолуција Савета безбедности Уједињених нација које налажу ционистичком ентитету да се повуче из Палестине и арапских земаља, без и најмањег осврта на светско јавно мњење и на мишљење појединих држава према агресији и агресивној природи ционистичког ентитета и масакрима над палестинским народом, чији је једини грех што се опире ционистичкој окупацији.

Помоћ палестинском народу

Зато што обавезе из релевантних резолуција Савета безбедности, међу којима и из Резолуције 687, налажу да се Блиски исток претвори у зону без оружја за масовно уништење и зато што Америка не жели да љути (ционистички ентитет) који угњетава и уништава Палестину, Палестинце и Арапе и зато што је ционистички ентитет један од страна у региону коју качи параграф 14 Резолуције 687, а Америка не жели да се тај ентитет лиши нуклеарног, хемијског и биолошког оружја које стварно поседује и зато што је Америка свесна да Ирак заиста испуњава своје обавезе и да зато захтева, као и друге арапске земље, да се параграф 14 примени и на ционистички ентитет. Америка је прибегла и идале ће прибегавати производњи проблема са Ираком, да би избегла примену параграфа 14 на ционистички ентитет и како би спречила Савет безбедности да укине санкције наметнуте Ираку.

То је један од разлога зашто америчке администрације, па и ова садашња производе кризе око Ирака којима покушавају кад год осете да је то могуће да увуку Савет безбедности, користећи често инспекторске тимове као параван за криминалне радње у тој причи о убијању и разарању.

Због тога Ирак жели да се ова тема расправи међу чланицама Савета безбедности уз присуство Ирака и са генералним секретаром Уједињених нација и представником Ирака, са намером да се нађе уравнотежена формула, заснована на принципима Повеље Уједињених нација и релевантних резолуција Савета безбедности и једно свеобухватно решење које би зауставило циклус америчких оптужби и фабрикованих криза око Ирака, а које би истовремено задовољило Ирак по питању његове безбедности, суверенитета, територијалног интегритета и права да сам бира свој пут без страног мешања у складу са правилима установљеним повељом Уједињених нација.

Тачко би Ирак живео слободно у складу са правом других народа да живе слободно и у складу са Божјом вољом и принципима Повеље Уједињених нација.

Ми се надамо да ће ова Генерална скупштина усвојити курс акције којом ће подржати Ирак у овом смислу и стати на пут Америци која настоји да измеша карте тако да сакри-

је свој стварни план иза димне завесе од које се не види истина и владавина права.

Још да поменем да је амерички председник рекао у свом говору да Ирак пружа финансијску помоћ палестинском народу. Мој коментар је да је истина то што је амерички председник рекао. Мада ми мислимо да помоћ коју пружамо Палестинском народу још није онолика колику бисмо желели због околности које су умањиле наше могућности.

Јер, пружајући ту помоћ, ми поступамо у складу са Повељом Уједињених нација и Резолуцијом генералне скупштине од прошлог августа у којој стоји да је борба народа против окупације и колонизације неотуђиво право сваког народа. Ако се икада под америчко-ционистичким притиском измене ови параграфи из Повеље Уједињених нација, тада ћемо видети шта нам је чинити, свако ће поступити у складу са својим схватањима и осећајем одговорности.

На тој основи и у складу са тим истим принципима, Ирак, као и многи други већ две деценије пружа несебичну помоћ. То је наша дужност према народима који се боре да се ослободе империјалистичког јарма и окупације у Латинској Америци, Африци, па и Азији. Али по ком основу Америка и њени председници помажу ционистички ентитет који окупира Палестину, и друге арапске земље и криминалну ционистичку политику убијања Палестинаца, уништавања њихове имовине и скрнављења и уништавања муслиманских и хришћанских светиња на тој земљи. Које принципе и које законе амерички председник уважава када убија Ирачане, блокира њихову државу, уништава њихову имовину и меша се у њихове унутрашње ствари.

Да ли сте спремни да браните истину? Да ли ћете реаговати правовремено? „Браћо, ако се ико од вас огреши о истину, а други му пружи уточиште, нека зна да ће онај који шгити грешника спасити једну душу од смрти, али ће сакрити мноштво грехова“. Свети Џејмс 5, 19 - 20

Пријатељи, браћо, даме и господо, ми полагамо велике наде у сваког од вас. Ви представљате ваше народе и представљате савест човечанства. Ако ви нисте у стању да исправите зло - супротстављајући му се голим рукама, онда се борите речима, ако ни то не можете, онда ће бити нама довољно то што ћете одбити да будете мачеви који ће се користити против нас, и подржавајте нас у својим срцима, и молите се за нас, свако на свој начин, већ према вашој личној религији и вери.

Бог је велики...
Бог је велики...
Бог је велики...
Ал-Селаму Алејкум!

ИРАЧКИ И СРПСКИ НАРОД ПРОТИВ ИСТОГ НЕПРИЈАТЕЉА

Традиција српског и ирачког пријатељства је дуга, а повезаност народа је учвршћена чињеницом да имамо заједничке непријатеље. Само јединствени можемо да се одупремо империјалистичким тежњама Запада

Чланови Српске радикалне странке добровољно су се пријавили да се придруже ирачком народу у борби против агресора

Др Сами Садун: Због политике Сједињених Америчких Држава наш народ је изложен страдањима, убиствима и разарањима. Ирачко руководство на челу са председником Садамом Хусеином и даље ће покушавати да спаси свој народ од евентуалног напада. Хтео бих да изразим захвалност у своје и име и у име своје земље на подршци коју нам пружате.

Ми вам се искрено захваљујемо и вама и вашем заменику, Томиславу Николићу, као и свим другим функционерима и члановима ваше странке што сте данас са нама.

Солидарност са народом Ирака

Др Шешел: Екселенцијо, ми смо данас дошли испред Српске радикалне странке и свих српских патриота да изразимо своју солидарност са јуначком борбом ирачког народа за слободу и независност свог народа и отаџбине. За Ирачане је данас велики дан, данас ирачки народ изражава референдумом своју једнодушну подршку свом председнику, Садаму Хусеину. Ирачани изражавају вољу и одлучност да сами одлучују ко ће бити на челу њихове државе, да сачувају своју отаџбину, независност, слободу. Они данас демонстрирају колики је ирачки патриотизам.

Традиција пријатељства српског и ирачког народа је дуга, а наше пријатељство учвршћује и чињеница да имамо заједничке непријатеље. Нажалост, наш народ није успео да сачува своју независност и слободу, непријатељи су успели у нашој земљи да успоставе квислиншки поредак, прикривену окупациону власт, али наш народ то схвата, разуме, а и ови избори су показали да се наш народ неће још дуго мирити са окупацијом Србије и Савезне Републике Југославије. Врло брзо наша земља ће опет бити слободна и независна, а ми из свег срца желимо да Ирачани сачувају своју потпуну независност, јер док је Ирак слободан и независан буктиња слободе светли пут свим других народима света. Ми се искрено надамо да ће целокупно светско јавно мињење одлучно да се супротстави ратним амбицијама западних сила, да ће ефикасно деловати као фактор одвраћања од евентуалне агресије. Али, ако случајно до агресије дође наша срца ће бити са срцима ирачког народа, ирачких грађана. И ми смо дошли данас, да и својим потписом, изразимо спремност да учествујемо у вашој борби, јер ми искрено вашу борбу сматрамо и својом борбом.

Наш народ је искусио на својој кожи како изгледају америчке бомбе, како изгледа убијање жена и деце, уништавање привредних објеката и ми мислимо да цело човечанство трба да осуди сваку агресију, свако насртање на слободу и независност народа и држава. Хвала вам на добродошници.

Др Сами Садун: Хвала и вама.

У просторијама амбасаде Ирака, велики број чланова Српске радикалне странке, добровољно се пријавио да бране народ и територију Ирака од најављене америчке агресије.

Учвршћивање сарадње

Др Сами Садун: Веома вам се захваљујемо на вашој данашњој подршци.

Др Шешел: Сутра ћемо у Савезној скупштини имати састанак са амбасадорима. Јесте ли добили од Савезне скупштине званичан позив?

Др Сами Садун: Да и позвао сам све наше амбасадоре. Ја ћу гледати да их сутра позовем још једном да потврде доласак. Ми се вама заиста захваљујемо на данашњем доласку.

На неки начин ваш бојкот је успео, поновиће се избори и то је на неки начин победа патриотских снага, а нарочито ваша лична победа. Невероватно колико су ваше процене биле тачне. Колико смо схватили ипак ће доћи до промене цензуса у Закону о изборима

Др Сами Садун: „Наш други секретар, конзул, господин Мухамед Хамед, веома је задовољан вашим последњим изборима. Ваша победа је и наша победа. И ми смо, у сваком случају, удружили снаге да се боримо против америчког империјализма. Ми смо све време пратили са забринутошћу најновише изборе и желели смо заиста да ви победите, и уз Божију помоћ желимо вам победу у следећим изборима”.

мада је, нажалост, остало 20 њих који су хтели да иду а нису успели, неки нису добили места у авиону а неки су се у задњем тренутку јавили па није имало времена. Игић из СПС, госпођа Драгана Крсмановић из ЈУЛ-а, бивши министар трговине, Мирољуб Јефтић, професор политичких наука и господин Мита Аксентијевић такође није отпутовао. Чиними се да су из Политике отишли Бошко Јакшић, и госпођа Виолета Тановић, из Борбе су отишли, њихов уредник са репортером.

Др Шешел: Мени је жао што нисам био у могућности да путујем у Багдад. Маја Гојковић је врло истакнута личност наше странке, она је трећа у рангу. После мене и Томислава Николића, она је централна личност странке.

Др Сами Садун: Ми је веома поштујемо и позната је личност, позната је као активиста ваше партије.

Др Шешел: Она је већ више пута била у Багдаду.

Др Сами Садун: Склопила је пријатељске односе са председником удружења жена Ирака, и са госпођом Ходом Амаш такође има пријатељске односе, она је члан и револуционарног савета Ирака. Министри су је упознали и са го-

сподином Тариком Азизом. Мада је она желела да остане са вама током кампање, желела је да буде уз вас и да помогне.

Хтео бих да вас питам, да ли је тачно да сте се ви састали и председником Коштуницом пре другог изборног круга.

Др Шешел: Апсолутно никаквих састанака, ни телефонских разговора, ни са Коштуницом, ни са Лабусом, ни са Ђинђићем. То је Коштуничин штаб лансирао преко листа „Национал” како би се наши људи довели у заблуду да гласају за Коштуницу.

Др Сами Садун: Наводно говорећи чуло се у новинама да сте ви тражили место министра унутрашњих послова.

Др Шешел: Све су то измишљотине.

Др Сами Садун: Рекли су да би можда ипак требало да се окренете ка опозицији и да почнете да се уједините заборављајући, раније сукобе, да успоставите контакт са Пелевићем, са другима, без обзира на гласове.

Др Шешел: Са Пелевићем нећемо сигурно. Он је гангстер, криминалац, са њим нећемо ништа да имамо. Када би ми од њега лично зависила победа ја је не бих хтео.

Др Сами Садун: Он је изгубио потпуно.

Др Шешел: Јесте, али са њим нећемо ништа. Он је сто процентно компромитован. Са Драшковићем опет покушавам мало да ме подржи на новим изборима. Али најважније би ми било да Милошевић поврати контролу над целом својом странком.

Др Сами Садун: Да тако ми се и чини. Ти наши пријатељи, господин Бјелица и други су нам тврдили ту ствар.

Др Шешел: Тешко то иде. Ја мислим да је Ђинђић многе људе из руководства Социјалистичке партије Србије довео под своју контролу. А Коштуница је многе довео под своју контролу на нижем нивоу.

Др Сами Садун: Знате нашег војног посланика.

Томислав Николић: Сада је први пут у цивили.

Др Сами Садун: Увек воли да чује, господин војни аташе, ваше мишљење и процене. Воли да чује како сте ви јаки и снажни.

Др Шешел: Сада је узбуна на Западу.

Они су се ангажовали да ови избори буду успешни, други круг, Америка, Енглеска, Француска, Немачка, црква, патријарх, и све им је пропало.

Др Сами Садун: Многе наше колеге из европских мисија су говорили да је кључ пораза или победе у вашим рукама, професоре Шешел.

Др Шешел: Па да ли су бесни што сам бојкотовао.

Др Сами Садун: Не.

Томислав Николић: Али то су војници. То нису политичари.

Др Сами Садун: Мисли се, ако ништа друго, држали сте севашиг демократског права, што и Американци тако траже.

Мухамед Хамед: Сви су предвиђали десет дана пред други круг избора да неће успети ти избори.

Др Шешел: Чим су чули да ми бојкотујемо.

Мухамед Хамед: Сви су предвиђали тако у својим проценама. Предвиђају, кажу можда ће на крају доћи до неког компромиса. Ви имате своју тежину, ако и дође до неких будућих парламентарних избора. Мора да дође нека влада, мора да се оснује.

Др Шешел: Мој је циљ ако дође до коалиције да наша странка буде већински партнер у коалицији. Ја не бих у будућности бежао од коалиције са Кошгуницом, али да ми будемо бар мало јачи од њега, јер ми имамо лоше искуство из претходне коалиције када су социјалисти и ЈУЛ били јачи од нас.

Нас сада интересује варијанта у којој би ми били појединачно најјачи. Можда вам сада та варијанта не изгледа реално, међутим Кошгуничина партија је веома слабо организована, он још има велику личну популарност, али нема озбиљну партију. Ми имамо најјаче организовану партију и да се Кошгуница нашао у оној ситуацији у којој смо ми били 2000. у време пораза, он то сигурно не би политички издржао, као што ни социјалисти нису издржали. Али ми смо се врло брзо консултовали, одмах после 5. октобра смо били у стању да се супротстављамо. Да ли се сећате када смо са пушкама излазили из Савезне скупштине пред људе? И та наша организација је наша највећа снага. Наши људи искрено верују у нашу идеологију. А Кошгуничина партија је била веома мала и она је нагло нарасла доласком великог броја социјалиста, јуловаца, СПО-оваца и у организационом погледу то Кошгуници није поуздан елемент. Следећи пут неко други када буде много јак они ће само да се пребаце.

Мухамед Хамед: Дисциплина у вашој партији је на завидном нивоу каква се не може наћи у другим партијама. Партији која је иначе била опозициона партија расла је популарност.

Др Шешел: Ми смо увек били у најтежој ситуацији. У Србији нисмо имали власт, а западне силе су век биле против нас. То нам је користило, то нас је очеличило.

Мухамед Хамед: Изгледа да је Кошгуница гласове које је добио вероватно су то били гласови ДОС-а.

Др Шешел: Видите Кошгуничини гласови су они које је добио у првом кругу. То је милион и нешто. Ова разлика до два милиона то нису Кошгуничини гласови, они сутра могу бити моји. Ту има мало људи који су раније гласали за мене, има социјалиста који су гласали за Бату Живојиновића, Ивковића, има оних који су гласали за Драшковића, јер Драшковић није позивао на бојкот.

Он је пустио својим члановима да раде како они желе, његови нису гласали за Лабуса. Лабус је добио 50.000 гласова мање него у првом кругу. Неки од њих су вероватно сад гласали за Кошгуницу, а могуће да неки из Демократске странке сада нису изашли на гласање, јер Ђинђић није показао неку жељу да ови избору буду успешни. Он је био доста пасиван, што значи да нису добри односи између њега и Г17 и могући су неки нови обрачуни.

Мухамед Хамед: Ударац на Лабуса је и ударац на Г 17. Многи од њих су добијали паре за рад овде.

Др Шешел: То је чиста америчка шпијунажа. Американци сада имају у плану да Г 17 синтетичу са Кошгуницом. Одакле је Динкићева идеја да се Лабус више не кандидује, да Кошгуница иде сам испред целог ДОС-а. Они рачунају да је то једина шанса да победе мене на новим изборима. Осим Кошгунице нема никога другог ко може да ме победи. Да смо Лабус и ја били у другом кругу ја бих сигурно победио.

Др Сами Садун: У сваком случају снага ваше партије је ојачала и доказала се. То је битно. Изненадили су се када сте добили толико гласова у првом кругу.

Др Шешел: Ко се изненадио.

Мухамед Хамед: ДОС и западне силе. Давали су вам 5, 6 одсто, максимум 8 одсто, то се и читало, читали смо сви. Они су се уплашили када сте имали митинг у Београду.

Др Шешел: Ми смо имали највише људи.

Мухамед Хамед: Највише људи сте имали, изненадили су се сви.

Др Сами Садун: Ја сам дошао да то све видим. Покушавао сам, али нисам успео да дођем до вас.

Др Шешел: Они нису смели да држе митинг пред Савезном скупштином, јер оно је огроман простор и тамо нема глуме и импровизације. Они су држали на Тргу Републике и Кошгуница и Лабус. И тамо када дође мало људи изгледа да је много, јер је тесно. Али код нас се снага видела када смо кренули кроз град, то је била огромна колона. Да ли сте видели колону кроз град?

Мухамед Хамед: И у Зрењанину, и у Панчеву, и у Митровици када сте били нису вам допустили да уђете.

Др Шешел: То је Косовска Митровица. У Новом Саду смо имали много људи.

Мухамед Хамед: Нису вас пустили када су Американци тамо.

Др Шешел: Да, али ме нису ни ухапсили. Ја сам намерно ишао. Ови стално говоре Хашки суд, Хашки суд. Ја се не бојим, ја свуда слободно путујем. Ја сам три пута путовао у Ирак. Да су хтели могли су да ме ухапсе, могли су да ме ухапсе на Кипру, у Ланаки. Кипар је под њиховом контролом. Могли су једном у Бејруту да ме ухапсе, када је слетео авио, то је под њиховом контролом. У Дамаску, у Ираку нису могли, али су могли у Либану и Кипру. А уосталом могу и овде. Ја стално желим да идем у Хаг, али ми не дају визу.

Др Сами Садун: Да, ви ћете скандал направити. Заиста нам је драго што сте данас дошли. Ово ће сигурно бити ударна вест у свим нашим новинама и медијима. Ваш долазак је као неки добар зачин на добро јело.

Др Шешел: Ми ћемо се још сутра видети у Савезној скупштини, а у петак ја путујем. Томислав Николић ме замињује и можете са њим да будете у контакту, а када буде овај митинг ако се ја вратим онда ћу се посебно ангажовати да буде што више људи. Ми смо данас довели једно стотинак, колико је било људи. Да, ми смо дошли, то је сада симболично.

Мухамед Хамед: То је добро и када буде биће већи број.

Др Шешел: Али на митинг ћемо више хиљада људи довести. Ми ћемо то добро да организујемо. Доћи ће наши чланови са заставама.

Др Сами Садун: Сећате се онај први број „Велике Србије“ који сте издали, и то би било добро да се покаже. Да тада сте писали да је Хусеин добар избор.

Др Шешел: А он треба да помогне.

Др Сами Садун: Наравно обавезно ћемо да прослаavimo ако победите и добијете бар трећину на следећим изборима. У децембру, да ли је тако?

Др Шешел: Волео бих да буде у децембру.

Др Сами Садун: Обавезно ћемо прославити победу вашу. Ја ћу вероватно бити у децембру у Багдаду.

Др Шешел: Хвала вам.

ЗАЈЕДНИЧКА БОРБА

Разговор између др Војислава Шешеља и шефова дипломатске мисије арапских земаља одржан је 11. априла 2002. године, у Скупштини Савезне Републике Југославије

У току разговора између шефова дипломатске мисије арапских земаља и др Војислава Шешеља, председника Српске радикалне странке, закључено је да би агресија на Ирак, Палестину и Сирију представљала агресију на све арапске земље, али и читав мирољубиви део човечанства

Др Војислав Шешељ: Уважене екселенције, господе амбасадори и отправници послова, представници арапских земаља, у име посланичке групе Српске радикалне странке желим вам добродошлицу у Савезном парламенту Савезне Републике Југославије.

Повод за овај наш сусрет је наша жеља да изразимо, пре свега, солидарност са палестинским народом, против кога се већ деценијама спроводи агресија и геноцид од стране израелске државе, потпомогнуте неким западним силама, а те геноцидне акције су последњих дана и недеља интензификоване.

Желимо да изразимо солидарност народима Ирака и Сирије, вашим владама и вашим представницима, државама које су, такође, угрожене претњама Американаца и других западних сила и које су Американци ставили на списак неколико држава према којима планирају агресију.

Желимо да изразимо солидарност целом арапском народу, свим арапским нацијама и државама и да тако демонстрирамо нашу политику пријатељства према арапским земљама.

Наша посланичка група, посланичка група Српске радикалне странке, јуче је поднела иницијативу да Савезна скупштина Савезне Републике Југославије изгласа декларацију солидарности са народом Палестине. Ми смо вам овде при-

премили текст Нацрта те декларације, а уверен сам да ће и ваш долазак у оволиком броју данас у здање Савезне скупштине бити подстицајно за друге политичке партије да се изгласавање декларације заиста и уврсти у дневни ред и да декларација буде изгласана. Наравно, ту постоји и објективни проблем израженог утицаја неких других страних сила на наш политички живот, који вуку у другом правцу и који подржавају агресивне акције Израела.

Екселенције, ја вас уверавам да целокупан наш народ осећа са борбом палестинског народа и да то можете да осетите у сваком делу наше земље. Официјелна политика државе може бити оваква или онаква, официјелни фактори могу и да се снбивају да искажу свој став, али сваки Палестинац, који је боравио у нашој земљи, може да сведочи да је на сваком кораку приман као пријатељ, а уверен сам да је такав случај са свим Арапима, без обзира из које су арапске земље.

Извесног колебања у политичким ставовима је било крајем осамдесетих година под великим, жестокиим притиском западне пропаганде, CNN-а, али изгледа да је и наш народ морао да доживи трагичну судбину у протеклих 12 година да би, заправо, до краја схватио збивања у савременом свету.

Ми желимо да све арапске државе буду међусобно солидарне јер, пре свега, арапским јединством можете сачувати и ослободити Палестину и можете спречити агресију на било коју арапску државу.

Наш је политички став, који желимо да вам саопшtimo, да арапске државе треба да се јасно одреде да је агресија на Палестину и палестински народ агресија на цели арапски свет а, такође, да ставе до знања западним силама да би евентуална америчка агресија на Ирак и Сирију такође представљала агресију на све арапске земље.

Тешко историјско искуство и нас Србе је научило да су у свим животним искушењима најважнији слога и јединство народа, а слога и јединство од арапског народа би створили једну од најмоћнијих светских сила.

Ми смо поносни што наш народ и наша држава има историјску традицију пријатељства са арапским народима и ми желимо да се та традиција настави, да се односи даље развијају, без обзира какав ће режим бити у нашој земљи. Али, политика пријатељства са арапским државама треба да буде једна чврста константа у нашој спољној политици, кроз коју се никада неће преламати никакве идеолошке разлике.

Делегација наше партије се спрема да почетком маја учествује на Багдадској конференцији солидарности са ирачким народом, а ми желимо да наша делегација оствари кон-

такте са државним руководством Палестине. Наша би највећа жеља био сусрет са вашим председником, господином Јасером Арафатом, а желели бисмо да званичницима Сирије такође изразимо солидарност наше партије и свих српских патриота пред америчким претњама. Ми овде имамо та писма на арапском и српском језику.

Још једном Вам желим, уважене екселенције, да у нашој земљи наставите да успешно заступате државе, да и даље доприносите развоју пријатељства међу нашим народима, а уверавам вас да увек - у границама наших скромних могућности - можете рачунати на подршку Српске радикалне странке, свих наших савезних и републичких посланика, свих чланова, симпатизера и гласача.

Добро дошли!

Захвалност на подршци

Др Сами Садун: Драго ми је што смо овде са вама. Одазвали смо се позиву ваше партије, Српске радикалне странке, да дођемо у ваш парламент.

Мој колега, амбасадор Републике Тунис, послао је свог заменика.

Госпођа Ајша Рхуни из Либије, такође није дошла.

Амбасадор Египта ме, такође, контактирао да је спречен да дође, тако да је послао свог колегу, другог секретара Халида Хишледа.

Хтео бих да вас упознам са својим колегама.

До мене је амбасадор Републике Алжира, Моулоуд Хамаи, затим отпoравник послова Републике Сирије, Мохамед Али Ибеид; отпoравник послова Републике Либан, представник новинске агенције САН, отпoравник послова Марока, отпoравник послова Туниса и представник Египта.

Желео бих, у име својих колега да вам се захвалим на овом сусрету. Ништа нас не чуди ваша солидарност и ваше осећање са арапским државама, арапским народом, а нарочито са народом Палестине. Ваши ставови и ставови Српске радикалне странке, пријатељске партије, који су увек били за питања правде и праведних питања су нам познати. То је значи, ваш став од првог дана када смо се упознали, а ваша иницијатива је великодушна и велика, за нас значајна. Такву иницијативу смо очекивали од свих партија у пријатељској Југославији, јер увек смо осећали и осећамо да је Југославија веома блиска европска земља, ако се упореди са осталим земљама источне Европе.

„Желимо да изразимо солидарност народима Ирака и Сирије, вашим владама и вашим представницима, државама које су, такође, угрожене претњама Американаца и других западних сила и које су Американци ставили на списак неколико држава према којима планирају агресију.

Желимо да изразимо солидарност целом арапском народу, свим арапским нацијама и државама и да тако демонстрирамо нашу политику пријатељства према арапским земљама”, др Војислав Шешел.

Историја Југославије нам је говорила да је та Југославија увек била уз питања правде, народа који се боре за своју ствар. Потпуно се слажемо са вама да је снага једног народа управо јединство једног народа.

Данашња светска политика, која се примењује, јесте покушај да се што више разједине народи једне земље. Наравно, то се десило и арапском народу, а у Југославији последњих 12 година.

Палестински народ је подвргнут најбестијалнијој политици, што није забележено нигде у историји. Народ који је убијан на најбестијалнији и најгрубљи начин. Комплетна инфраструктура бива рушена употребом булдожера, тешког наоружања, света места окаљена. Једини разлог свега тога јесте та неприродна ситуација која влада на међународној политичкој сцени, јер је политичка сцена у комплетној контроли универзалних сила. Са друге стране, имамо потпуну контролу коју проводе поједине силе, а никакав одговор немамо других сила у свету.

Арапска нација је, нажалост, подлегла једној таквој завери покушаја разбијања и разједињења. Иначе, не бисмо могли ћутати на оно што се дешава у Палестини.

Поново захваљујемо Српској радикалној странци на овој иницијативи, тако да се надамо да ће ваша партија покушати да придобије својим утицајем друге блиске пријатеље партија да и оне изађу са истим таквим предлогом, таквом иницијативом.

Ми смо сигурни да се владајућа коалиција, без обзира на притиске којих ће бити, сигурно може да подржи такву иницијативу која ће бити слична европској иницијативи подршке и солидарности. Ако се патриотске снаге и ако се партије одлуче да се солидаришу са устанком, то се и поклапа са међународном иницијативом о хитном заустављању насиља израелских трупа на ненаоружан палестински народ.

Ми сматрамо да је палестинско питање централно питање арапског света. То је рекао и господин Шешел. То питање је број један, најважније сада.

Ми вам се захваљујемо на вашој жељи да се солидаришете са ирачким народом. Ваш став је нама познат. Изјављивали сте то и раније.

Но, сигурно, солидарисање са питањем ирачког народа, покушајем да се укину санкције, на неки начин помажемо и питању палестинског народа, а то је пут ка мировном решењу проблема у региону, у свету.

Такође, ценимо вашу иницијативу да ћете се солидарисати са питањем сиријског народа. Јер, сигурно, Сирија се граничи са израелским ентитетом и могуће је да дође до напада, до агресије на ту земљу.

Исто тако, наш арапски народ је подвргнут агресији, бомбардовању светских трупа на југу Либана. Либан, Сомалија, Судан и друге земље су стављене на листу земаља које би требало да буду бомбардоване, према иницијативи председника Буша, тако да ваша иницијатива солидарисања са арапским народом је праведно питање.

Захваљујем вам се још једном, у име мојих колега, и свим члановима руководства ваше посланичке групе. Желимо вам успеха у вашој борби. Још једном захваљујем.

Ако моје колеге желе нешто да кажу, изволите.

Борба за слободу и самосталност

Бадер Аљел: Желео бих да поздравим све присутне из Српске радикалне странке на овој храброј иницијативи, у овим тешким временима у којима Југославија живи, да подржи праведну борбу палестинског народа. Када кажемо „праведна борба“, то је борба за питање слободе и самосталности.

Ми ћемо бити веома срећни ако буде прилике да др Шешел и сви чланови Српске радикалне странке посете Палестину, и то ослобођену Палестину, ако Бог да.

Оно што осећају Палестинци у Југославији, такође осе-

ћају и у Палестини и било где да се налазе у свету. То пријатељство се градило годинама, на основу заједничког рада и заједничке борбе.

Дозволите ми да говорим о дешавању у Палестини укратко. Оно што се дешава у Палестини је покушај егзодуса једног народа, потпуног егзодуса. Сада су почели да лешеве у Банину скупљају и да преносе на друга места, а такође су Стари град у Јерусалиму покушали потпуно да поруше. Црква Христовог рођења је под опсадним стањем.

Сви позиви међународних лидера, црквених поглавара нису зауставили израелске трупе. То нас доводи до питања шта тиме смерају Американци и Израел, овом кампањом? Јер, Палестина је последња линија борбе против хегемоније. Јер, господин Јасер Арафат, још у Кемп Дејву, када су га затворили, одбио је да прихвати било који облик притисака. Од тог дана до данашњег дана наставља се притисак на палестинско руководство да прихвати америчке и израелске услове. Ако се сруши и та последња линија палестинске одбране, то је нови напад на Ирак, на Палестину, на Сирију, на Либан и све важне силе у том региону, а такође и линија одбране у Југославији, остатак линије.

Али, сигуран сам да ће жртве нашег народа успети да стану тој политици на крај. Верујте нам да наш народ неће прихватити никакве нове услове. Прихватиће само да се трупе повуку на оне линије пре 1967. године и да се повуку на север. Јерусалим је главни град две земље и треба да се врате избеглице. То је минимум који наш народ захтева. Цео арапски свет нас подржава.

Последња иницијатива у Бејруту је била иницијатива арапском народу, али одговор Израела је био на овакав бестијалан начин. То значи да израелско друштво не мора да решава ово питање мировним путем.

Надам се да ћете нам помоћи да разбистримо, да почистимо ове ствари, јер постоји кампања са не баш добрим мерама у југословенској штампи. Такође нам се чини да постоји покушај да се глорификује израелски напад на палестински народ, док сам истовремено виђао у светским медијима да се тај напад осуђује, да се протестује против тога, а то показује да је жртва, на неки начин, целат. Палестински народ је жртва.

Покушавамо, као арапска група, и ја, као представник моје земље, да ступимо у контакт са тим медијима, да нешто променимо, али изгледа да је велики притисак. Израел је био приморан, чак и да истера дописника CNN-а из Израела, а у ствари, CNN иначе, увек подржава израелску политику, тако да није могао да скрива оно што се дешава на терену. Преношена је веома нетачна слика о ситуацији доле. Ми се надамо од наших пријатеља, Српске радикалне странке, да нам помогну у томе, уколико буду могли.

Захваљујем. Не желим да више говорим, јер знам да имате ваше обавезе у Савезном парламенту, и ми се надамо да ће вам иницијатива проћи у Скупштини. Ми сматрамо и то што се само подноси иницијатива великим успехом.

Хвала вам.

Медијска блокада

Др Војислав Шешељ: Екселенције, ми ћемо да предузмемо све што буде у нашој моћи.

Нисам сигуран да тренутно можемо битно утицати на извештавање наших официјелних медија. Сви ти медији су под стриктним контролом режима, а ви можете да приметите да је наша партија годину и по дана блокирана у тим медијима. Ту се, такође, умешао страни фактор.

Главни медији у нашој земљи, нажалост, под контролом су страних обавештајних служби, од државне телевизије па надаље. А, израелска тајна служба МОСАД, такође све интензивније делује у нашој земљи. Међутим, ми можемо најмање две ствари да урадимо.

Данас, на редовној конференцији за штампу Српске радикалне странке ми ћемо оштро критиковати понашање режимских медија и њихово фаворизовање Израела и израелских геноцидних активности против палестинског народа. Јер, оно што доживљава палестински народ, то је исто оно што је доживљавао српски народ, па чак и много теже од тога. И, наши страначки медији вам стоје на располагању, наше новине „Велика Србија“, на теоријски часопис „Српска слободарска мисао“. Ми с времена на време објављујемо доста материјала који је посвећен нашем пријатељству са арапским земљама и нашој подршци борби палестинског народа.

Ми можемо и много више материјала публиковати, тако да вам наше новине и наш часопис стоје на располагању, и ми ћемо још интензивније - кроз наша гостовања на локалним телевизијским станицама у унутрашњости Србије - да говоримо о томе. Јер, колико год да смо блокирани у Београду на централним медијима ми још имамо прилично мо-

гућности у унутрашњости Србије на разним локалним телевизијама да гостујемо.

Што се тиче ове наше иницијативе, заиста је неизванредан исход гласања. Постоје људи који ће онако здружено гласати против. То су људи који су потпуно инструментализовани, и тога сте свесни, надам се. Постоје људи који ће невољно, против своје воље гласати, или ће избегавати да буду у сали у тренутку гласања, када је реч о владајућим партијама. Али, мислим да ће ваш данашњи долазак овде да их натера да добро размисле, јер то није само ствар једне партије, ни у ком случају. А, у нашој парламентарној пракси је сасвим свеједно која партија иде са иницијативом, ако је иницијатива оправдана. Убеђен сам да ће то све опозиционе партије подржати. Имамо сталне контакте и са Социјалистичком партијом Србије и са ЈУЛ-ом, али у сваком случају, биће прилика да се о томе нешто каже.

Ја сам већ јуче изрекао неколико речи, обавештавајући о иницијативи. Материјал није био благовремено умножен за

Др Сами Садун: „Ваши ставови и ставови Српске радикалне странке, пријатељске партије, који су увек били за питања правде и праведних питања су нам познати. То је значи, ваш став од првог дана када смо се упознали, а ваша иницијатива је великодушна и велика, за нас значајна. Такву иницијативу смо очекивали од свих партија у пријатељској Југославији, јер увек смо осећали и осећамо да је Југославија веома блиска европска земља, ако се упореди са осталим земљама источне Европе“.

седницу, иако је предат јуче ујутро. А, онда је то била једна врста притиска, па су материјал умножили и у току вечери поделили посланицима.

Ми смо вам ту дали наш иницијални акт и званични скупштински документ. Данас у току дана - то зависи од председника Већа, Драгољуба Мићуновића, он то треба да стави на гласање. Он то може у оквиру неке тачке дневног реда, између две тачке дневног реда, а то прво гласање је најважније. Јер, ако се уврсти у дневни ред, онда ће сигурно бити изгласано.

Сами Садун: Можете да узмете у обзир и Белгијски парламент.

Писма солидарности

Др Војислав Шешељ: Ово су наша писма солидарности, па смо то, захваљујући господину Мигатију, превели на арапски језик. Господин Мигати је наш стари пријатељ. Ја морам да вам признам да он има много заслуга при конституисању нашег исправног става по питању пријатељства са свим арапским народима и нашим симпатијама према борби палестинског народа. Јер, од када смо га упознали, он је, тако рећи, наш. Мало је више левичарски настројен него што је по нашем укусу.

Др Сами Садун: Да му издамо заједничку чланску карту, да га ослободимо левичарског наступа.

Др Војислав Шешељ: То покушавамо, али још нисмо успели. Али, ја сам сигуран да ћемо успети.

Мохамед Обид: Ја нисам хтео да причам, али једну ствар, коју је господин Сами поменуо, нисам хтео да говорим јер је господин Сами говорио у наше име, и ми се потпуно слажемо са оним што је он рекао.

Речено је да се дешава палестинском народу - убијање и све остало, трансфер који Израел врши од једног подручја до другог подручја, како би узели земљиште и домове. Међутим, одлукама сиријског народа, по цену да га убију на својој земљи, у својој кући, оно што сам причао, верујем да изражававам захвалност господину Шешељу и његовој партији, јер ви сте поменули да је и Сирија под претњом да ће бити бомбардована. То је било познато, без обзира што није раније објављено.

Међутим, ми смо осећали да до тога мора да дође. Јер ми знамо терористичку мисао да њихова граница није само Палестина. Шерон Берес, који је склон блискоисточној филозофији, отворено каже да жели контролу над целим Блиским истоком. Он носи два одела: једно спољно, једно унутрашње. Његово унутрашње одело, кад би га открили, би било много горе него Шароново, јер он, који је наредио масакр у кампу, а то показује да сви Израелци имају филозофију убијања и стрељања, не само сада, него од када су почели. Јер, ако вратимо ствари, такава начин размишљања довео је јеврејски народ у сукобе, кроз историју, кроз векове, са осталим народима.

Јевреји у њиховом облику, који је антиверски, јеврејство, као веру, поштујем, као што поштујем моје хришћанство. Међутим, они у њиховом деловању, филозофији антиверски делују. Ми не разликујемо веру. Јер, Бог, када је послао Мухамеда рекао је да су верници они који верују у Бога. Међутим, историјски, Јевреји, не као вера, него као покрет, они су од раније били у сукобу са осталим верницима. То је њихов стил, мишљење, филозофија, која је узроковала сукоб са свим осталим народима кроз историју.

Ми, као и Балкан, имамо једну заједничку ствар. Јер, у оквиру оба подручја ушли смо у оквир плана за окупацију, а то значи, кад је ситуација мало мирнија овде, то значи да тамо није мирно. Међутим, има заједничких односа између два подручја. Ако узмемо у обзир резолуцију, поделу и тако даље доћи ћемо до закључка да то врши једна сила. А, моје лично мишљење еспанзионизам води свет, јер ће довести и Амери-

ку у веома незгодну ситуацију. И, ко прати ситуацију, види да неко ко гласно прича о свему, тај је опасност.

Ако пратимо вести и телевизију, видимо да је цео свет против онога што врши Шарон, а имамо једно мишљење што се тиче југословенског подручја и те иницијативе. Ми знамо да је Југославија увек била савремена и није имала добре односе са Израелом. То је био начин да се поштује, уважава арапски свет. Зато ми неће бити чудно ако та резолуција, односно предлог озбиљно буде прихваћен, као предлог на дневном реду, да ће доста у јавном мњењу и међу званичницима бити прихваћен као једна врста подршке, и то ће имати много већи и бољи утицај. Надајмо се да ће то бити корисније за тај проблем.

Премијер Британије је најближи да изврши оно што желе Американци. Јуче је говорио у Гададау и био је изван општег става. Тражио је да се оконча агресија и да се повуку трупе, а и да се сретне са Арафатом. Неки људи кажу да је америчка политика погрешна.

Што се тиче овога што се дешава на Блиском истоку, то није само палестински и арапски проблем, него је међународни проблем.

Молим да ми опростите. Видим да сам одужио. Међутим, можда је слика будућности та која ми говори да тако говорим. У исламу има Мохамед, који је рекао: „Ваш пример, пример неке групе људи у броду, а један човек који није нормалан, хтео је да пробуши брод. Ако га путници у томе спрече, они ће га очувају брод. Међутим, ако га пусте, настрадаће сви. Шарон исто има своје ашове којима руши тај брод. Он не брани само једну рупу.

Зато се надам и молим да та слика буде јасна свима у овом дому и да буде одлука једногласна, без обзира на разлике и унутрашње несагласности. Ја се надам, односно мишлим да ће таква иницијатива имати веома јак одјек и утицај код арапских земаља, а ми сматрамо да то није ништа чудно што се тиче југословенског народа.

Још једном, ја се извињавам. Можда сам био дугачак. Захваљујем се. Желим да савладате све препреке, како би ваш брод стигао мирно на ону другу страну.

Др Сами Садун: Американци су дали оружје, али они нису ушли у тај брод, јер су они са друге стране океана.

Хвала вам пуно.

Др Војислав Шешељ: Хвала и вама.

Проф. др Војислав Шешељ прима шефове и представнике арапских дипломатских мисија у Београду

СВИ СЛОБОДОЉУБИВИ НАРОДИ СВЕТА ОСУЂУЈУ АГРЕСИЈУ НА ИРАК

Проф. др Војислав Шешељ, председник Српске радикалне странке и шеф посланичке групе у Већу грађана, примио је у Савезној скупштини, 16. октобра 2002. године, шефове и представнике арапских дипломатских мисија: Ирака, Либана, Алжира, Туниса, Палестине, Египта, Сирије, Либије и Марока. И разговарао је са њима о ситуацији на Блиском истоку и о спречавању евентуалне агресије на Ирак

Проф. др Војислав Шешељ: Уважене екселенције, амбасадори и отправници послова пријатељских арапских земаља, посланичке групе Српске радикалне странке у Савезној скупштини Савезне Републике Југославије и Посланичке групе у Народној скупштини Републике Србије покренуле су иницијативу да оба парламента усвоје декларацију о миру на Блиском Истоку и спречавању евентуалне агресије на Ирак.

Ми са великом забринутости пратимо заоштравање ситуације у Арапском заливу и обзнањену намеру Америке и неких других западних земаља да изврше агресију на Републику Ирак.

Ми искрено сматрамо да нико на целом свету не може имати ниједан ваљан разлог за било какве агресивне намере против ирачког народа и убеђени смо да целокупно слободољубиво човечанство мора једнодушно томе да се супротстави. Неким великим силама Ирак смета што је слободан и независан и што има режим који одговара ирачком народу, а не било којој великој сили. Евентуална агресија на

Ирак, по нашем мишљењу, угрозила би цели свет, а највећу несрећу донела арапским народима.

Ми сматрамо да све арапске земље треба да буду једнодушне у супротстављању евентуалној агресији. Ниједан народ, ниједна држава сигурно никакве користи од агресије не би могла да има. Ми смо убеђени да ће се ирачки народ бранити ако буде требало, да неће дозволити окупацију своје земље, да неће дозволити да му неко споља намеће марионетски режим. Али, кад би, не дај Боже, у некој најнесрећнијој варијанти Ирак био разорен и окупиран, ниједна друга арапска земља ту не би могла да прође без тешких последица, јер притисци против свих других земаља би се вишеструко повећали, а независност свима била угрожена.

Ми, као Срби, сматрамо да би евентуална ирачка трагедија зауставила све позитивне процесе у савременом свету и додатно цели свет угрозила тоталитарним концептом владања над народима и државама.

Наша земља је прошла кроз тешка историјска искуства. Вољом страних сила наша земља је разбијена и још задуго

неће моћи да се опорави од свих последица ратних разарања. Ирак има изузетно важан геостратешки положај и огромно богатство у нафти и то је основни мотив агресивних намера. Ирак највише смета што је слободан и независан.

Уколико све арапске земље буду сложне у изражавању солидарности са Ираком, мала је вероватноћа да до агресије дође. Али, зато евентуални агресор и покушава да изазове раздор пре свега међу арапским земљама. Покушавају да придобију земље које би подржале агресију, које би помогле агресију на Ирак, а подела међу Арапима увек је од користи арапским непријатељима. Ми Срби то знамо на свом искуству. Кроз историју непријатељ нам никад ништа није могао, ако смо били сложни и јединствени. Кад год су непријатељи успевали да нас међусобно заваде и сукобе, ми смо доживљавали велику трагедију и несрећу, угрожаван је наш витални интерес.

Са своје стране, у границама својих скромних могућности, наша политичка партија ће своје противљење било каквим агресивним намерама увек јасно и одлучно да изражава и свим методама политичке борбе ми ћемо се томе супротстављати.

Наша је дуготрајна стратешка оријентација пријатељство са свим арапским земљама. Наше пријатељство је утолико веће, с обзиром да имамо сопствено трагично искуство из протеклих 10-15 година. Ми смо, као народ, много изгубили, али утолико више данас ценимо искрена пријатељства.

Ми смо данас радосни што се показало да је ирачки народ апсолутно стао у одбрану своје државе, свога легалног руководства, свога председника Садама Хусеина, и то се показало и на јучерашњем референдуму. Потпредседник Срп-

Ми искрено сматрамо да нико на целом свету не може имати ниједан ваљан разлог за било какве агресивне намере против ирачког народа и убеђени смо да целокупно слободољубиво човечанство мора једнодушно томе да се супротстави.

ске радикалне странке, Маја Гојковић, била је један од међународних посматрача референдума.

Геноцид над Палестинцима

Наша декларација о миру на Блиском Истоку посебно третира трагедију и страдање палестинског народа, чија борба траје већ деценијама. Против палестинског народа се води систематски геноцид. Тај геноцид проводи израелска држава, уз подршку западних сила, а све међународне институције својом пасивношћу, својим нечињењем практично помажу тај геноцид. И, никоме на Западу не пада на памет, док Израел својом војском и полицијом систематски убија Палестинце, да запрети санкцијама, блокадом, бомбардовањем. Кроз израелску државу, геноцидну политику према Палестинцима може се сагледати шта оне велике силе, које помажу Израел, мисле о свим арапским народима. Однос према Палестинцима, односи према Ирачанима, Сиријцима, Египћанима, Алжирцима, Мароканцима, Либијцима и свим другим народима, неки су сад на удару, неки још нису на удару, али нико нема гаранцију да никад неће бити на удару, ако постане сметња западним силама, ционизму и тако даље.

Ми посебно изражавамо своју солидарност са легалним палестинским председником, Јасером Арафатом, који предводи већ деценијама праведну борбу палестинског народа, пожртвовано, успешно, способно и ми смо одмах препознали заверенички приступ западних сила, у договору са Израелом, чији је циљ да се Јасер Арафат уклони са чела палестинског народа. За дуги временски период Палестинци би тако били обезглављени.

Ја мислим да цели арапски свет не сме дозволити да се на силу, као политички представник палестинског народа, наметне неког ко одговара Израелу. Кад Арапи стекну право да постављају председника Израела, онда се може разговарати о праву Израела да поставља председника Палестине. Откуд право израелском премијеру да уопште расправља о томе ко је на челу палестинског народа? То је толико бесмислено да једноставно треба спречити расправу о томе у међународним односима. Сваки народ на свом челу треба да има човека од поверења, који изражава интересе тог народа, а не туђинских народа.

Ми смо убеђени да ће палестински народ остати несаломљив, да неће дозволити да му неко насилно мења политичко руководство, а да ће и даље имати подршку свих арапских држава. Нажалост, ми нисмо у прилици да много ефикасније помогнемо борбу палестинског народа, али наша морална, политичка подршка, наш став - да је палестинска борба и наша борба, можда, може бити некада делић утехе у тренуцима великих искушења, велике трагедије.

Та два разлога су нас, уважене екселенције, определили да Вас данас позовемо у званичну аудијенцију у Савезну скупшину, да Вам то саопштим и да вам још једном ставимо до знања да ће наша партија, у оквиру својих могућности, увек стајати чврсто уз пријатељске арапске народе, овога пута највише уз ирачки и палестински, јер су та два народа тренутно највише угрожена. Али, наравно, наша рука пријатељства је испружена и према свим другим арапским земљама, а надамо се да никад остале земље неће бити овако угрожене како су то данас Ирачани и Палестинци.

Солидарност са арапским земљама и народима

Молимо Бога да се никада њима не деси таква несрећа, па да буде неопходна и ова врста солидарности, помоћи итд.

Оно што је посебно важно и на шта стално апелујемо, да Арапи треба непрекидно да буду јединствени, без обзира на политичку оријентацију, без обзира на идеологију, без обзира на облик власти у својој земљи итд.

Свака држава треба самостално да одређује своју политичку концепцију, своју власт да бира, своју идеологију да развија, али пред овим егзистенцијалним изазовима најважније је јединство.

Ми смо јуче изразили нашу солидарност са ирачким народом у ирачкој амбасадни на дан референдума. Ми данас изражавамо солидарност са свим арапским земљама и народима, а ми ћемо вам дати и званично, на крају овог нашег састанка, текст декларације коју смо поднели. Ми смо тај текст направили крајње умерено, без директног супротстављања држава чијој се политици супротстављамо када је реч о западним силама, без неког помињања. Ми смо изра-

Наша декларација о миру на Блиском истоку посебно третира трагедију и страдање палестинског народа, чија борба траје већ деценијама. Против палестинског народа се води систематски геноцид. Тај геноцид проводи израелска држава, уз подршку западних сила, а све међународне институције својом пасивношћу, својим нечињењем практично помажу тај геноцид.

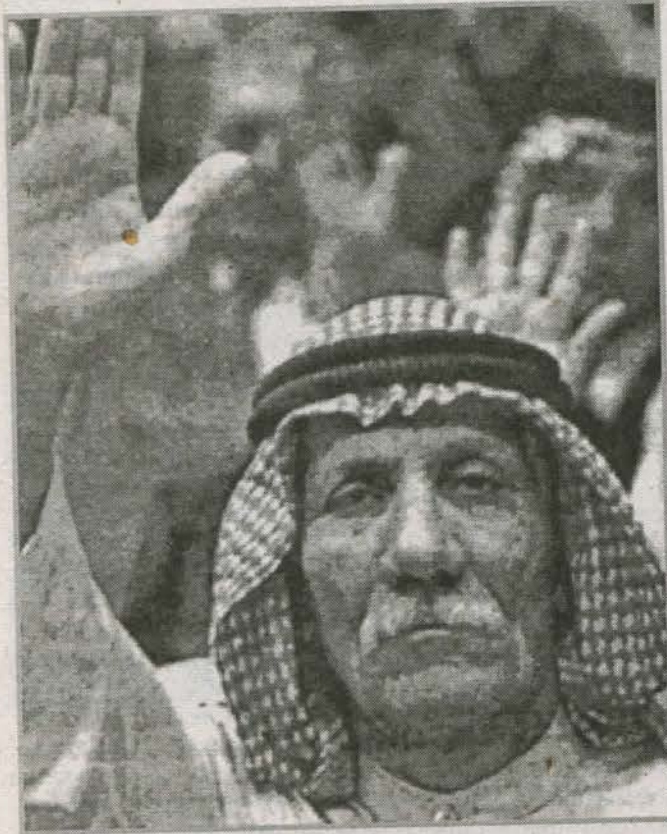
зили само принцип неприхватања претње силом и оружаном агесијом Ираку.

Што се тиче палестинског проблема, ми тражимо окончање израелске окупације и принципијелно одрицање од употребе силе. Насиље увек изазива контра насиље. Ако Израел престане са окупацијом и насиљем, ми смо убеђени да ће и Палестинци престати са контра насиљем.

Кад се млади људи жртвују у самоубилачким акцијама, онда је то израз њиховог крајњег очајања, што им је земља окупирана. Онај ко жели искрено мир на Блиском истоку, тај мора пристати на право постојања две независне државе: Палестине и Израела. Израел не може дуго рачунати на свој опстанак уколико настави са оваквом политиком. Дакле, он доводи у питање и сопствени опстанак. У савременом свету ниједна држава не може дугорочно опстати спроводећи геноцид над другим народима.

Принципијелно, ми смо апсолутно против политике силе у међународним односима. Ми се стриктно залажемо за поштовање државног суверенитета. Ми смо за економски просперитет и социјалну правду, а економски просперитет и социјална правда могући су само тамо где нема сталног звецкања оружјем.

Joш једном хвала Вам екселенције што сте се одазвали нашем позиву и што је ово једна драгоценa прилика да разменимо мишљење о овим проблемима који нас данас највише оптерећују.

Захвалност др Шешељу на мирољубивој иницијативи

Сами Саду: Најлепше хвала господину др Шешељу. Драго ми је да у своје име и у име својих колега амбасадора, шефова арапских дипломатских мисија изразим захвалност и уважавање Српској радикалној странци на овој иницијативи. Изражавам посебну захвалност у име своје земље, у име његове екселенције амбасадора Палестине, господина Ба-дра, јер је ова иницијатива намењена ирачком и палестинском народу. И др Шешељ и Српска радикална странка су претходници ове добре и мирољубиве иницијативе.

Ирачки народ, који је изложен страдањима због политике Сједињених Америчких Држава и намера да изврши агресију према Ираку, исто тако и оно чему је изложен борбени палестински народ, мислим на убиства, разарања од стране израелских снага, већина људи, већина југословенског пријатељског народа и народ Србије имају иста осећања као и ми и осећају патње Арапа у вези са овим догађајима.

Не бих желео да говорим о ирачком проблему. Желео бих само да кажем да ће Ирак и даље покушавати да свој народ спаси од евентуалног напада.

Ми ћемо деловати политички и дипломатски у сарадњи са пријатељима и браћом, свим снагама добра у свету, да тај рат буде избегнут, неоправдан рат против кога је цео свет. Спорови се могу решити на мирољубив начин.

Највећи одговор америчкој пропаганди је то да је јуче ирачки народ гласао за председника Садаму Хусеина са 100 одсто гласова. У ствари, дошло је до таквог гласања не само због љубави коју народ гаји према свом председнику, јер знате, референдум је одржан са питањем - „да Садаму Хусеину или не Садаму Хусеину“. Ирачки народ није рекао „не Садаму Хусеину“, јер би то значило да жели да Сједињене

Америчке Државе униште ирачки народ. Мислим да је ирачки народ у томе сличан српском народу, и што се тиче њихових вредности и морала рекао је „да Садаму Хусеину“, јер је то „да“ за достојанство, независност, слободну вољу и немешање других у унутрашње свари земље.

Као што је др Шешељ рекао, народи одлучују ко ће их водити. Администрација Буша млађег жели да нас врати за кону дунгле. Објавила је дрско, цинично да жели да сруши режим у Ираку, по оцени једног америчког гувернера и једне војне комисије, који би управљали Ираком, као да је Ирак једна од америчких држава, заборављајући да је Ирак стар 7.500 година. Пре тога, Сједињене Америчке Државе су покушале да униште Ирак. И велики тиранини, као што су Цингис Кан, Александар Македонски, отомански колонизатори желели су да Ирак доживи такву судбину, али је Ирак опстао и даље и нису успели да га униште.

Желео бих да вам се захвалим и Српској радикалној странци што су били, а и даље су уз нас, у подршци палестинског народа, који се бори за своја права, и зато што су на страни палестинског народа у својим патњама и страдањима.

Нажалост, то је један од резултата новог светског поретка под вођством новог америчког колонизатора. Желимо да ваши напори буду крунисани прихватањем од стране скупштине, Савезне и Републичке, и да ћете успети да буде усвојена ова декларација, која је умерена и објективна. Уколико не успете у томе, из разлога услова који постоје у нама пријатељској земљи, ваша иницијатива је велика ствар. Ми смо захвални и прихватамо то са највећим уважавањем.

Желим да вас успокојим да арапска нација није јединствена онолико колико бисмо желели, али арапска нација остаје у свести свих часних људи и она је уједињена у срцу људи, а до јединства арапске нације може да дође у трену. Наша је нада велика у арапску нацију и у арапске народне масе.

Ми се сада налазимо у тешким тренуцима. Нажалост, постоји једна једина велика земља тиранин у свету и покушава да наметне шта год жели свету. Један велики арапски писац, господин Хамед Хасенен Хејкан, он је био главни уредник „Ала Харма“ и познати публициста, је описао време политичке корупције и неморала.

Желимо да поновимо нашу заједничку захвалност др Шешељу и осталима из Српске радикалне странке у Савезној и Републичкој скупштини. Желимо да ваша партија оствари добре резултате и да буде успешна у будућим изборима.

Оно што је Српска радикална странка остварила на председничким изборима је велики успех, и то је било изненађење другим снагама, јер је доказала да има своје упориште у масама и да има свој утицај на политичкој сцени.

Желимо свим патриотским снагама ове пријатељске земље успех, пријатељској Југославији напредак и да превазиђе кризе, и желимо српском народу да живи у миру и просперитету.

Најлепше вам захваљујем.

Не знам да ли би неко од мојих колега желео нешто да каже.

Противљење војној акцији на Ирак

Амр Кудер: Ја сам амбасадор Арапске Републике Египта.

Желео бих да изразим захвалност др Шешељу и посланицима Српске радикалне странке на овој важној иницијативи због које су нас позвали. Желео бих да кажем да желим да ваши напори буду крунисани успехом и да будете успешни, даће Бог на следећим изборима, јер резултате које сте остварили на претходним изборима показују колико је напредовала ваша странка и колико је снажна.

Желео бих да успокојим др Шешеља, да ми као Арапи немамо раздоре, не влада раздор у нашим редовима, ми смо уједињени, али ми живимо у доба када је неопходно посту-

пати интелигентно, да не бисмо били жртва грешака. Ми се у потпуности супротстављамо било каквом акту насиља против Ирака. Ми се трудимо преко јаким пријатеља у међународном друштву, да делују тако да би заузели позитиван став. Јер, оно што је Буш рекао на Генералној скупштини Уједињених нација, даје међународним односима двојструку критеријум, када је напао Ирак, да није извршио 11 споразума, 11 резолуција, које је Савет безбедности усвојио, није се осврнуо ка томе да је Израел прекршио 23 резолуције Уједињених нација. Напада Ирак да развија оружје за масовно уништавање, али се није осврнуо на то да Израел поседује атомско оружје и одбија вршење инспекције нуклеарних објеката.

У време када је напао ирачког председника, да мрзи Америку и Израел, као да се у међународним односима ради о томе да ли неко воли Америку или не, у ствари, постоје други разлози за то, а ми знамо који су то разлози због којих Америка тако поступа. Ради се о економским разлозима. Можда се ради и о израелским разлозима, али постављамо питање ко следи после Ирака? Зато се у потпуности супротстављамо било каквој акцији против Ирака.

Ја сам потпуно уверен да су сва арапска браћа против такве акције и да неће пружити никакву подршку војној акцији.

Што се тиче палестинског питања, Ариел Шарон, премијер не верује у мир. За њега је само оружана сила средство за решавање проблема. Ми као Арапи не треба да улазимо у оружани сукоб, када није за то време, да не бисмо били изложени великим губицима.

Међународна и регионална атмосфера која тренутно влада не одговара било каквом оружаном сукобу. У време када Запад користи терор као средство за објављивање ратова, повезује терор са исламом, што у потпуности одбијамо, јер ислам је невин, нема везе са терором. То је вера толеранције.

Желео бих на крају да кажем да ослањање на пријатеље, као што су Југословени, и на друге народе у свету, је наш капитал и снага којом можемо да делујемо на међународном плану да бисмо спасили нашу арапску нацију од било какве агресije.

Још једном захваљујем др Шешелу што је пружио прилику да ово кажемо. Још једном упућујем честитке на резултатима које сте постигли на претходним председничким изборима. Желимо вашој странци, ако Бог да, већи успех на следећим изборима. Најлепше вам хвала.

Борба за нафту у региону

Бадер Акел: На почетку, да не пропустим прилику, желим да се придружим колегама и пријатељима да изразим захвалност др Шешелу и Српској радикалној странци на иницијативи коју су покренули у обе скупштине, као и на топлим речима које је упutio палестинском народу и његовом руководству.

У име палестинског народа захваљујемо српском народу на свим видовима подршке које је пружао, и даље пружа, праведној борби коју палестински народ води за остварење својих националних права.

Оно што сам данас чуо од др Шешелу мени није ништа ново. Пошто добро познајем ваш леп језик, то чујем од многих грађана у Србији. Наши телефони су непрекидно заузети и грађани изражавају своју солидарности и подршку нашој борби.

Сама чињеница да смо се срели овде под куполама у седишту Савезне скупштине, овај састанак има посебан значај. У овој скупштини донете су значајне резолуције подршке арапској нацији.

Надамо се да ће ваша иницијатива, уз подршку свих слободољубивих људи наићи на прихватање. То би значило да Југославија поново заузима значајну улогу на међународном плану.

Југославија није много удаљена од Блиског истока. Успех евентуалне војне акције Сједињених Америчких Држава против Ирака значи потпуну доминацију над арапском нафтом у региону. То ће значити да ће Америка овладати свим петролејским ресурсима, укључујући и ресурсе на ширем плану, па и Русије. Њихов долазак у Авганистан им је омогућио да овладају ресурсима тог региона ка Каспијском мору.

Зато су јаки отпори у Западној Европи евентуалној војној акцији Америке против Ирака. Надам се да ће и Југославија бити у тој струји која се супротставља војној акцији.

Почетак палестинске трагедије, у ствари циљ тога је био расцеп арапске нације. Они су у томе и успели, с обзиром на чињеницу да нам има сада 22 арапске земље. У ствари, прави разлог није, како кажу да је то оснивање једне јеврејске државе, јер Јевреји Русије, Јевреји Пољске, Јевреји Југославије, Јевреји Америке немају ничег заједничког осим вере. Циљ је био стварање канцера у телу арапске нације и тај ће канцер да се шири.

Израел, иначе, и не крије своје циљеве. Оно што тражи Шарон и Влада Ликуда, оно што сада чине, систематско убијање палестинског народа има за циљ да наш народ напусти своју земљу. Али, нека наши пријатељи Срби буду спокојни, јер је наш народ одлучан да остане на својој земљи. И даље ће пружати отпор окупацији, све до окончања окупације и успостављања палестинске државе. Уколико палестински народ не оснује своју државу у границама које су постављене 1967. године, на основама Резолуције Уједињених Нација 242 и 338, укључујући и источни Јерусалим, неће бити мира нити за њих, нити за нас.

Није чудо да је Шарон отпутовао у Америку да би утврдио последње детаље за отпочињање агресije против Ирака. Једина држава која подржава америчку агресiju на Ирак јесте Израел. То показује њихову стратешку координацију.

Не бих желео да дужим. Захваљујем др Шешелу и Српској радикалној странци и читавом српском народу на ставовима подршке.

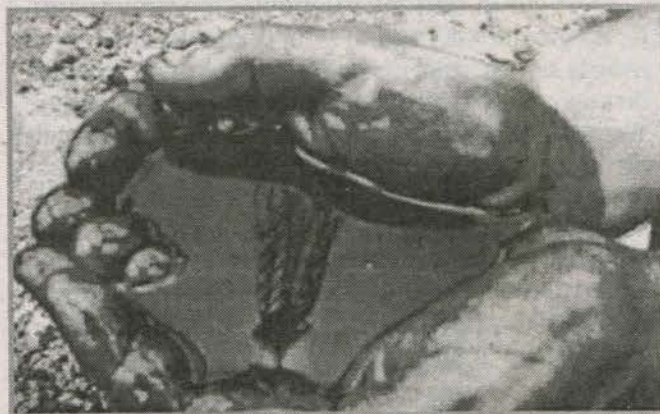
Од срца много хвала!

Др Војислав Шешел: Уважене екселенције, ја још једном захваљујем, у име наше посланичке групе, што сте се одазвали нашем позиву.

Ми ћемо са нашим политичким активностима на овом плану да наставимо.

Ми ћемо масовно да учествујемо, као политичка партија, на митингу који организује Друштво српско-арапског пријатељства, али и сваку другу прилику ћемо користити да се залажемо за праведну ствар борбе нама пријатељских народа Ирака и Палестине, за слободу и независност. Ширећемо истину о тој борби у српској јавности и у свим нашим контактима са представницима других пријатељских народа и партија, а наша партија ће се максимално залагати да се пријатељски односи наше земље са свим другим арапским државама успешно развијају на принципу равноправности, узајамности, у обостраном интересу.

Хвала вам још једном!

БАГДАДСКИ АПЕЛ

Делегације које су учествовале у посматрању референдума у Ираку, након што су посетиле бирачка места у свим крајевима Ирака од севера, југа, истока и запада, увериле су се у одлучност ирачког народа да пружи подршку свом садашњем руководству и супротстави се америчким претњама агресијом. Тим поводом су одлучили да објаве апел упућен светском јавном мњењу

Ми, делегати и гости референдума који је одржан 15. октобра 2002. године у Багдаду, сведоци смо једногласне подршке Ирачког народа председнику Садаму Хусеину у борби за одбрану легитимних права Ирака за очувањем слободе, независности, суверенитета и територијалног интегритета и у том смислу и одбацивању планова америчке администрације и њихових сателита за војном агресијом и насилном променом власти.

Све владе и целокупна светска популација мора разумети да судбина човечанства и Уједињених нација као светског парламента слободних, суверених и независних људи зависи управо, од одбране права свих појединачних земаља и људи на слободу, сувереност и независност. Такође је од суштинског значаја сачувати и реafirмисати право на одржање и развој сопствених историјских, културних, религијских и осталих специфичности или разлика.

Осуђујемо намеру америчке администрације, подржане од стране америчког Конгреса да изведе војну агресију на Ирак, као и константно мешање у унутрашње ствари једне суверене земље каква је Ирак. Ми смо више него сигурни да корак који је предузет, не иде у корист народа који живи у Сједињеним Америчким Државама који би ваљда требало да зна да садашња одговорност Беле куће јесте сутрашња одговорност америчке нације. Стога ми питамо: У чију корист и у чијем интересу је Конгрес донео такву одлуку?

Несумњиво, америчка оговорност је највећа. Али исто тако и чланица Уједињених нација, поготово осталих сталних чланица Савета безбедности, које ће сносити историјску одговорност, уколико не пронађу начин успешне сарадње између Уједињених нација и Ирака. А тај се начин и пут успешне сарадње не могу пронаћи уколико се не стане на пут агресивним претњама и уценама америчке администрације и док се не успоставе ефикасни механизми који ће обавезивати обе стране и Ирак и Уједињене нације.

Багдад,
16. октобар 2002. године

Делегати и гости
референдума

Осуђујемо намеру америчке администрације, подржане од стране америчког Конгреса да изведе војну агресију на Ирак, као и константно мешање у унутрашње ствари једне суверене земље каква је Ирак. Ми смо више него сигурни да корак који је предузет, не иде у корист народа који живи у Сједињеним Америчким Државама који би ваљда требало да зна да садашња одговорност Беле куће јесте сутрашња одговорност америчке нације. Стога ми питамо: У чију корист и у чијем интересу је Конгрес донео такву одлуку?

НАРОДНА ВОЉА: ДА, САДАМУ

Након успешно окончаног референдума и показивања народног поверења председнику Садаму Хусеину, ирачки председник се обратио ирачком народу, арапском и светском јавном мњењу из Националне скупштине Ирака са захвалношћу на поверењу и његовом виђењу тренутне ситуације у Ираку, региону и свету.

„Где, ми се бацисмо истином на превару и ова полуде, и где, превара тада нестане”
(Алах је реч истине)

Наш одани, велики и верни народе мудахедина, наши вредни људи и жене, хероји наших оружаних снага, наша браћа Арапи, наши пријатељи, аселамау алејкум. Пре седам година смо се истим овим поводом, мада под другачијим условима, састали овде на светој, поносној и племенитој земљи Ираку, Божијој земљи коју је сам Господ удостојио свог благослова, да би народ ове земље остао здрав и достојанствен докле год хоће и докле год се држи правог пута вере, како би градио ову земљу, шпитио је и бранио њене светиње.

Састали смо се пре седам година овом приликом и састајемо се сада истим поводом и на сличној прослави седам година касније. Пре седам година дошли смо овамо да прославимо феномен и резултате Великог марша и сада прослављамо ту велику Заклетву на верност. Зато су овде наша браћа и пријатељи да заједно са нама учествују у прослави и да виде како се весели ирачки народ и колика је снага његовог отпора и на овом пољу. На овом пољу многи су поражени и многи народи не успевају да испоље свој прави идентитет и свој стварни став, јер су скренули са пута кад је на њему требало истрајати, поготову када је америчка тиранија и њени лакеји у позадини раскринкана, као што је то данас случај, јер она се представља као да наводно помаже народима да изразе своје ставове на демократски начин. У ствари, амерички тиранин и хорде његових следбеника успели су да преваре народе и вође, које су успели да преваре, тако да не могу да пронађу себе нити прави начин да изразе свој став на ваљан и себи својствен начин. То се догађа када ус-

пеју да изолују руководство од свога народа или када вође народа не успеју ефикасно, часно и одговорно да се обрачунају са политичарима који су заведени. Тада тиранин преузима пуну контролу над народом контролишући вође и владаре тако што их прво ослаби, а затим изолује од сопственог народа.

Слободно изражавање

Што се ирачког народа тиче, он је пред вама два пута у протеклих седам година на отворен и јасан начин демонстрирао нови ниво будућности и показао човечанству видљиву и опишљиву слику два Велика марша на путу слободног изражавања. Ту је народ показао у каквом је блиском

Крвавим путем може се само пролити још више крви. Ми смо то чули од наших старих на селу, слушали смо кад су то говорили још пре много година, иако су живели простим животом без много учености, што значи да је то животно правило, закон међуљудских односа не само у Ираку. Крвави пут води се до још веће крви и онај ко хоће да пролива туђу крв, нека зна да ће и његова да се лије.

односу са својим руководством. Свесност тог народа, одлучност и потенцијал су такви да сада уз Божију помоћ и вером у себе, а ојачан Божијим присуством у њему и у руководству, ходи правим друмом и стиже на одредиште, уживајући у плодовима своје пожртвованости, самопоуздања, истрајности и стрпљивости.

Ако неко од вас намерава да постави питање како то да је народ Ирака успео да победи чак и на овом бојишту, што је велика победа над непријатељима и израз је личности и става, одговор на његово питање лежи не само у новијој историји ирачког народа и блискости 1968. него и у блиставим цивилизацијама Ирака и седам хиљада година писане историје у овој земљи, од прве писмености, законодавства, уметности, индустрије и пољопривреде, способности да се одоли непријатељу и части коју је Алах Милостиви указао овој земљи учинивши је постојбином инспирације и рођења првог пророчанства којим је човечанство докучило шта је то промисао: „Никада не бисмо нашли пут, да нас није водио сам Алах”.

Браћо и пријатељи, и ви се, свако у свом пољу, сусрећете са мором и злом које доноси погубна америчка политика. Верујем да и ви желите да званичници Сједињених Држава промене своју политку према другим државама и народима као што и ми то желимо, што смо им и написали у отвореном писму после крвавих догађаја од 11. септембра 2001. године. То желе вође и владари и других народа, као и њихови академици и аналитичари који желе да утврде узроке и пронађу успешна решења. Али, као што Свемогући каже: „Нити ће те мртав слушати, нити ће глув чути твој позив”.

И као што рече арапски песник: „Живи да би чули твој позив, али ти говориш беживотнима”.

Американци не чуше позив. Лакше им је било да крену путем крвопролића и насиља. Ароганцију им дају средства за уништавање којима располажу. Зато су наставили тим путем, уместо да потраже узроке и нађу везу између појаве и последице, да одлуче који ће лек узети како би на свету завлдао мир и безбедност, а тиме и правда и поштење.

Крвавим путем може се само пролити још више крви. Ми смо то чули од наших старих на селу, слушали смо кад

су то говорили још пре много година, иако су живели простим животом без много учесности, што значи да је то животно правило, закон међуљудских односа не само у Ираку. Крвави пут води до још веће крви и онај ко хоће да пролива туђу крв, нека зна да ће и његова да се лије.

Улога Америке

Америчка администрација је већ одавно производ замешателства ционистичког лобија у Сједињеним Државама. Они не виде чињенице онакве какве су па чак и кад би видели чињенице онакве какве су, не би били у стању да на њих реагује у складу са својим сопственим схватањем, већ само у складу са интересима ционистичког лобија и ционистичког ентитета који држи Палестину под окупацијом. Зато је спасавање света од зла америчке администрације чија агресивност проистиче до ционистичког савеза са крупним бизнисом и специјалним интересима у сферама утицаја, спасавање и народа Сједињених Држава од непријатељстава, трагедија и жртава који им стварају њихове администрације, поготову садашња, од великог значаја за њих и за цело човечанство, укључујући и регион у коме ми живимо, Блиски исток, и народ чији смо ми део наш славни српски народ. То се може постићи када амерички народ преузме улогу у складу са човечношћу и стварном жељом да се успостави мир, стабилност и поштена сарадња, уз подршку европских држава у складу са њиховим искуствима, где ће износити примере својих односа са осталим народима света, међу којима и са народима Блиског истока међу којима је у првом реду наш славни арапски народ. Поврх овога, ту је и одбојности оних на које врше агресију ционистички ентитет у спрези са тим администрацијама. Тај отпор подржавају сви људи света који воле слободу и због којих агресивне стреле промашују циљ, што омогућује да се успостави стабилност и безбедност тако да ће се у целом свету успоставити мир, безбедност и поштена сарадња.

Свој браћи и пријатељима који су дошли у Ирак могу да кажем следеће: поздрављам вас и захваљујем вам се у име ирачког народа што се превалили тако дуг пут да бисте били са нама на овој свечаности. Хвала вам што цените наш народ, што се са њим солидаристете у његовој борби за очување наслеђа, вере, части, светиња и постојања, против оних који мрзе човечанство и које човечанство због тога мрзи и одбацује.

Браћо и пријатељи, хвала.

Одбрана отаџбине

Наш врли ирачки народе, наше предивне ирачке жене, даме и господо, ви сте истог овог датума, 15. октобра 1995.

Ја сам Божијом милошћу увек био и бићу одан свим вредностима у које ми верујемо, посвећен сам интересима земље и њене безбедности, вашој садашњости и будућности, захваљан вам на величанственом држању, на вашој племенитој жртви и вашој величанственој историји. Ја ћу извршавати све чему сам се посветио, у складу са оним што ви знате о свом руководству, о томе да ће чувати наше достојанство, поштовати вољу Божију, обезбедити просперитет Ирака за сваки подухват који предузмете не изазивајући Алахов гнев.

показали своје храбро држање Великим маршом, а то и данас чините. Ваше држање тада, као и ово сада, повезано је са одређеним околностима, али ваше држање сада током ове Велике заклетве у суштини кореспондира са суштином вашег држања 1995. Ваше држање овога пута и манири којима сте положили заклетву показују да вас је сам Бог Свемогући изабрао за свој инструмент на земљи, да budete блистави пример међу људима који ће показати да промена може стићи у душе, умове и мишљење. Поједини ће и даље остати заточеници Сатане, њиховог тамничара, а остали ће се ко у мањој, ко у већој мери удаљити од Сатане, да би били ближе Алаху.

Велики ирачки народе, наши мушкарци и жене, наша омладино и старији, наша децо, у два Велика марша, Великом маршу 1995, када је ситуација постала веома озбиљна

Браћо и одани синови, иако знам да ви и ја делимо исто становиште по овим питањима, још да вам кажем да се злодела подлих злочинаца неће завршити све док не буду поражени у целом човечанству, потпуно до темеља, а њихов пораз је неминован и Његова Силна Промисао, из разлога који превазилазе наше схватање, поново стави на испит да се борите у великом сукобу, тада ће Свемогући, народ и историја очекивати од вас подвиг достојан вашег борилачког духа и тим духом ћете бранити отаџбину, њене принципе, светиње и вашу част, ваш идентитет, крв ваших мученика, наших драгих мученика дату у одбрани садашњости, будућности и историје, у одбрани Великог Ирака, наше државе која почива на принципима човечности. После тога, непријатељ ће да се сурва презрен, проклет и поражен, док ће ваша застава, застава Бога Великога, наставити да се вијори високо

због фрустрираних сила зла које су откриле своје подле намере које су хтеле да остваре нападом на Ирак, али у томе нису успеле, и овим који је Велико оолагање заклетве и чији су резултати сада већ објављени, 16. октобра 2002. године, а објавила га је Врховна комисија за праћење референдума којом је председавао наш драги високоуважени господин Изет Ибрахим, потпредседник револуционарног командног савета, а оно што је било пре објављивања резултата, оним народним духом који је избијао и неописивом љубављу која га је окруживала, ви сте доказали да везаност за отаџбину није ствар политике, нити је намерни хир. То је питање припадности, и зато што је ваш осећај припадности отаџбини и њеним великим принципима искрен, зато је частан став према вери у очима Алаха, у историји ће остати забележено и пред садашњим народима на земљи као и пред будућим да је постојао пример као ваш да се памти кроз нараштаје.

Нека вам Алах подари дуг живот са пуно снаге, достојанства и здравља. Он слуша и испуњава молитве искрених верника. Нека вас награди и за ваше храбро држање и овде у овом земаљском животу, као и у будућем животу на небесима.

на јарболу, часна и поштована. Вашом земљом и целом арапском отаџбином поново ће владати мир, безбедност и стабилност. Ваша награда у овом свету и будућем биће достојна вашег искреног залагања и ваше племените жртве. Нека вас Алах спасе сваког зла и замки лукавога.

Правда ће победити

Алах је велики, живео Ирак и Ирачани, одани синови наше здраве отаџбине која ће бити благословена и вашим синовима и унуцима после вас, Божијом вољом, пошто сте ви прокричили пут вашом одлучношћу и истрајношћу, уздајући се у Алаха Великог и Свемогућег.

Браћо свет око нас се много променио после 1995. године у политичком и безбедоносном смислу, али је и даље јако тешко рећи „не“ на нивоу влада и држава. Нажалост, свет се није променио у смислу негативног става већине владара према онима који имају принципијелан став. Многи данашњи владари и даље сматрају да принципијелни људи који се истрајно залажу за часне циљеве и који одбијају да праве компромисе на штету њихових народа и њиховог достојан-

ства и интереса, интегритета и принципа, представљају терет. Политика Сједињених Држава сматра да су честити и одани људи препрека за остваривање њихових опаких амбиција које имају према целом човечанству, а не само према нашој држави и народу. Јер ми припадамо великом и славном народу који поседује ствари од непорцењиве вредности за људско биће и ту не мислим на фактор богатства у сировинама и налазиштима чији је квалитет и локалитет променљив, већ мислим на вечно наслеђе и дубоку веру у блиставу улогу у цивилизацији и мислим на вечно наслеђе и дубоку веру која је с тим повезана.

Мада изгледа да сте ви у сукобу са многим државама и хвала Алаху на томе, у сукобу сте само са робовима ционизма у Сједињеним Државама који су у сукобу са сваким верником и сваким родољубом широм света. И зато што ми припадамо великом и племенитом народу, а таква је његова историја, наслеђе и религија, кроз сва времена, амерички владари, који су марионете међународног ционизма и његовог гнусног ентитета нас сматрају не само непремостивом препреком на њиховом путу, него и опасним примером који указује осталим народима да је пут ка слободном и достојанственом животу отворен, да је могуће одупрети се злу и превари, чак иако смо на том путу окрвавили ноге и срце нам је сломљено због жртава. Али то је пут који гарантује очување нашег идентитета и заштиту нашег наслеђа и религије против скрнављења и уништења. Част не може бити побеђена, јер душа се губи кад се изгуби све што је драгоценост.

Истрајност у борби

Наш драги народе Ирака, наше величанствене жене, ваша борба није само ирачка борба као што је била 1995. у очима других народа, поготову не Арапа. И то није само арапска ствар по својим начелима, жару и вери, већ је постала стожер борбе између истине и лажи и борбе оних који настоје да очувају безбедност народа и читаве планете кад год препознају чињенице онакве какву су, а не како их приказују лажови и фалсификатори. У неким другим државама људи већ носе ваше заставе у борби против неправде и оних који је чине. Они сада дижу свој глас против агресивности Сједињених Држава и њених лидера и против ционистичке агресије на мученички народ Палестине и херојски народ Ирака.

Сад велики број земаља у свету, које су избегавале било какве односе са Ираком, траже да успоставе везу, док се ми и даље боримо и за њих. Сад су стратегије многих држава схватили какво зло представља по интересе њихових земаља и по безбедност човечанства у будућности, мада политичари тих земаља још не заузимају јасан став као што би требало, али има изузетака.

Посебно поздрављамо оне који заузимају часну позицију, који су свесни да представљају изузетке међу политичарима који заузимају непоштен став.

Посебно поздрављамо оне народе у свету који се солидиришу са нашом праведном панарапском борбом и солидиришу се са муцахединским народом Палестине, међу којима има много Американаца који се могу тако назвати.

Браћо, људи од вере, истрајности и ентузијазма, који високо дижете заставу и високо дижете начела, људи до мача и пера. Молим Свемогућег да вас заштити од сваке несреће, осим оне коју он, Свемогући, изабере. Молим се да вам он одреди место на небу по својој милости и према месту које заслужује у рају. Такође молим Свемогућег да вас заштити својом вечитом пажњом која све сазнаје у срцу и да вам да стрпљење правих верника, истрајност муцахедина која ће вас чувати од греха и злих дела стрпљење које чува човека и даје снагу да остане у вери, Божјом вољом, јер стрпљење је дужност коју налаже вера и начин њиховог трајања.

Сад велики број земаља у свету, које су избегавале било какве односе са Ираком, траже да успоставе везу, док се ми и даље боримо и за њих. Сад су стратегије многих држава схватили какво зло представља по интересе њихових земаља и по безбедност човечанства у будућности, мада политичари тих земаља још не заузимају јасан став као што би требало, али има изузетака.

Наш народе Ирака, наши врли људи и жене, Божјом вољом, јер стрпљење је дужност коју налаже вера и начин њиховог трајања.

Наш народе Ирака, наши врли људи и жене, неко ко ће можда питати: шта нам то обећаваш? Иако ви знате шта ја радим и који ми је задатак поверен, као и осталој браћи у руковођству, поновићу вам оно што сам вам обећао 1995. и рећи ћу: „Ја сам Божијом милошћу увек био и бићу одан свим вредностима у које ми верујемо, посвећен сам интересима земље и њене безбедности, вашој садашњости и будућности, захвалан вам на величанственом држању, на вашој племенитој жртви и вашој величанственој историји. Ја ћу извршавати све чему сам се посветио, у складу са оним што ви знате о свом руковођству, о томе да ће чувати наше достојанство, поштовати вољу Божију обезбедити просперитет Ирака за сваки подухват који предузмете не изазивајући Алахов гнев.

Ја ћу радити никад не заборављајући да припадамо славном народу, народу верника и народу браће, не заборављајући да човечанство води порекло од Адама и Еве. Ми ћемо наставити путем којим смо до сада ишли, са истим ентузијазмом да се онима који желе да раде то и омогући.

Злочинцима ћемо омогућити да поправе своје грешке, да се покају и да више не греше и омогућићемо им да пију бистре воде са извора иако је Божијом милошћу и бунар и кофа код нас.

Молим се Алаху Свемогућем да помогне и мени и вама, моја браћо и синови, моји драги сународници и другови у руковођству, да нам да оно што је потребно да остваримо оно што смо се заклели Алаху Свемогућем да ћемо урадити и што смо обећавали вама. Алах је Свемогућ.

Алах је велики! Живео наш славни народ.

Живела Палестина као слободна арапска држава од реке до мора и живео њен врли херојски народ муцахедина, мушкараца и жена, старих и младих, омладине и деце. Алах је велики!

Живео Ал-Кудс, наше Треће Светилиште, слободно и арапско и потпуно очишћено од погани ционистичке окупације. Алах је велики.

Поздрављамо и уважавамо свакога пријатеља у људској раси који стаје на страну правде против неправде.

Алах је велики, живео Ирак, његов народ, његове оружане снаге, његово тло и његове вредности.

Живела славна држава. Драги Ирачани, људи и жене, деца, девојчице: **одлично!**

Алах је велики...

Алах је велики...

Алах је велики...

Српска радикална странка захтева од Савезне скупштине да усвоји декларацију

ЗА МИР НА БЛИСКОМ ИСТОКУ

Председник Српске радикалне странке и шеф посланичке групе у Савезној скупштини доставио је на усвајање Већу грађана предлог декларације о миру на Блиском истоку и спречавању евентуалне агресије на Ирак

На седници Савезне скупштине, одржаној 13. новембра 2002. године, расправљало се о иницијативи Српске радикалне странке за подршку ирачком и палестинском народу. Шеф посланичке групе Српске радикалне странке, др Војислав Шешељ, образложио је своју иницијативу: „Даме и господа савезни посланици, целокупан цивилизовани свет констатирани је претњама које највеће западне силе упућују ирачкој држави, ирачком народу, наговештавајући бомбардовање, агресију и војну интервенцију.

Принципијелни у вођењу мирољубиве спољне политике и у опредељењу да се сви међународни спорови решавају искључиво мирним путем, сматрам да би ми, посланици Савезног парламента, требали да усвајањем једне овако благо сачињене Декларације изразимо свој став противљења било каквим оружаном обрачунама, било каквој агресији, поготово имајући у виду да је Ирак традиционално пријатељска држава, и да нам је ирачки народ био искрен пријатељ у најтежим искушењима по наш народ и нашу земљу. И имајући у виду да је наша земља недавно била жртва злочиначке агресије тромесечног бомбардовања, уништавања наше деце, цивила и важних друштвених објеката.

Такође, ми овом декларацијом захтевамо мирно решавање палестинског проблема, прекид геноцида који израелска држава спроводи према палестинском народу, а указујемо једном декларацијом, којом третирамо два проблема, различит став водећих светских фактора, укључујући, и Савет безбедности Уједињених нација, који, с једне стране омогућавају израелску агресију, израелску геноцидну политику, убијање палестинског народа, а с друге стране проглашавају за главног непријатеља Уједињених нација један миран народ и државу, каква је ирачка држава, која се већ више од једне деценије излаже санкцијама, блокади, уништењу, чији народ умире у мукама у недостатку лекова и хране, а трпи и последице осиромашеног уранијума у агресији од пре неких 11 година.

Ми, српски радикали, мислимо као подносиоци предлога Декларације, да би један овако јасно изражен политички став био, али без неких тешких формулација, пре свега, доказ да наша земља није одустала од мирољубиве политике и да наставља принципијелно да учествује у међународним односима. Наравно, јасно је да тај наш став не може бити довољно политички моћан и ауторитативан да спречи евентуалну агресију на којој се увелико ради, што је рекао један стари мислилац: „Рекох и спасих душу своју“.

Наше је да саопштимо став да смо против било какве агресије, а моћни нека виде какве несагледиве последице могу произвести уколико заиста до те агресије дође“.

ДЕКЛАРАЦИЈА

О миру на Блиском истоку и спречавању евентуалне агресије на Ирак.

Савезна скупштина Савезне Републике Југославије са великом забринутости прати ситуацију на Блиском истоку, заоштраване сукоба на подручју Палестине и упорне претње нападом на Ирак.

Председнику Већа грађана.

На основу члана 155. Пословника Већа грађана Савезна скупштина подносило Предлог декларације о миру на Блиском Истоку и спречавању евентуалне агресије на Ирак, са захтевом да се, на основу члана 137. Пословника, доведе до хитног поступка.

Образложење разлога за хитан поступак у доношењу Декларације
Сукоби на Блиском Истоку довели су такву кључања, претња против мира у свету је еволуирала и наш парламент мора да искаже свој политички став. Не смо неинтересовано да посматрамо развијање сукоба који ће озлогласити живот и угрожити светски мир. Потребно је да свој став изнесемо јасно и без двоумљења.

Председник посланичке групе
Српске радикалне странке
Др Војислав Шешељ

ДЕКЛАРАЦИЈА

О миру на Блиском Истоку и спречавању евентуалне агресије на Ирак

Савезна скупштина Савезне Републике Југославије са великом забринутости прати ситуацију на Блиском Истоку, заоштраване сукоба на подручју Палестине и упорне претње нападом на Ирак.

Убеђени смо да ескалација сукоба и употреба силе представљају опасност за стабилност и мир у свету и неће довести до праведног решења нагомиланих проблема. Зато тражимо:

- Обуставање претњи оружаном силом и агресијом на Ирак, како би био отворен пут за искључиво мирно решење и окончање патњи ирачког народа.

- Решавање палестинског питања, окончање израелске окупације и изрицање од употребе силе као и обуставање свих облика насиља.

Испуњењем ових услова Палестина и Израел ће постојати као две суседне независне државе и бити фактор мира и стабилности читавог региона.

Ирачком народу се мора омогућити слободан развој и економски просперитет, без санкција и претњи.

Образложење разлога за доношење Декларације

Савезна скупштина Савезне Републике Југославије ће овом Декларацијом показати опредељење грађана наше земље за мирно решавање свих сукоба у свету. Као народ који је пролазио тежак период, у коме је био изложен агресији, употреби силе, санкцијама и блокади, знамо да ценимо мир и слободу. Декларацијом изражавамо жељу да сви народи у свету живе у миру у коме ће им се омогућити економски развој и обезбедити достојанство за децу.

Убеђени смо да ескалација сукоба и употреба силе представљају опасност за стабилност и мир у свету и неће довести до праведног решења нагомиланих проблема. Зато тражимо:

- Обуставање претњи оружаном силом и агресијом на Ирак, како би био отворен пут за искључиво мирно решење и окончање претњи ирачког народа.

Решавање палестинског питања, окончање израелске окупације и одрицање од употребе силе као и обуставање свих облика насиља.

Испуњењем ових услова Палестина и Израел ће постојати као две суседне независне државе и бити фактор мира и стабилности читавог региона.

Ирачком народу се мора омогућити слободан развој и економски просперитет, без санкција и претњи.

Веће грађана није уврстило Декларацију у дневни ред, јер је само 42 посланика гласало за, што није довољна већина.

АМЕРИЧКЕ МАНИПУЛАЦИЈЕ

Американци са својим савезницима, нарочито Британцима, одлучили су да униште нашу индустрију лаког и средњег наоружања, јер је имала успешан продор на тржиште, а наша земља је остваривала значајни приход. Велики трговци оружја у Америци, Британији и другим земљама, нису могли да прихвате да један мали делић профита припадне нашој земљи, да не бисмо временом повећали производњу, а самим тим и извоз и тиме онемогућили њихово ширење

Наша земља је постала погодно тло за наручивање и изазивања афера и скандала. Додуше, неке од њих су истините, па би требало са тим упознати како наше тако и светско мњење. Обелодањивањем афера скинуле би се маске криминалцима који владају нашом земљом од доласка досманлија на власт који само слепо извршавају налоге светских моћника, а под изговором остваривања такозваних „Стратешких интереса”. Додуше, користе их у унутрашњим сукобима два табора владајућих досманлија и њихова два крила мафије.

Свака афера коју досманлије производе има за циљ да одврати пажњу нашег народа од све теже и теже матријал-

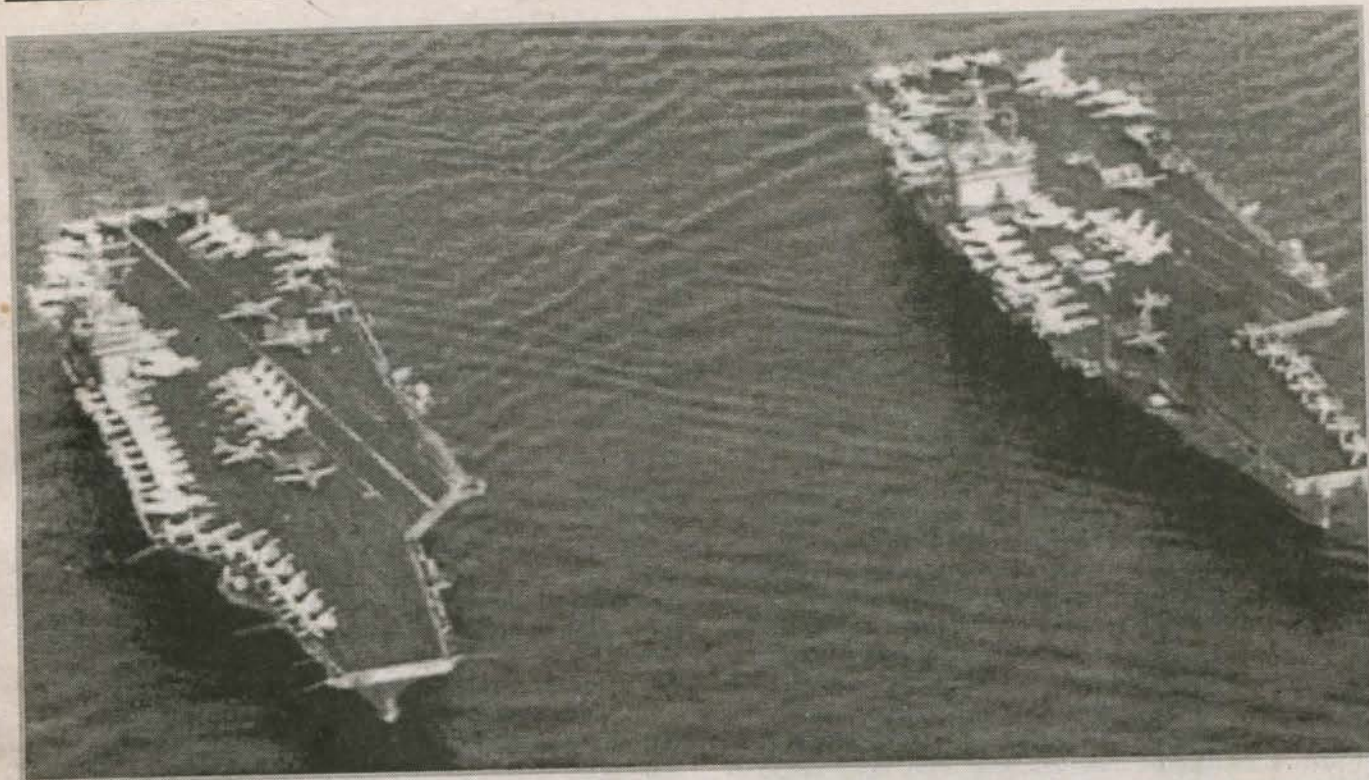
Наши традиционални непријатељи, данас се представљају као највећи пријатељи и миротворци, иако су бомбама уништавали нашу земљу и окупирали наше територије.

не ситуације у којој се налази због драстичног пада стандарда. Просечна породица сваког дана све више и више сиромашни. Да би сакрили свој лоповлук, распродају наших националних богатстава и фирми од стратешког значаја, али и то да су само слепи извршиоци својих западних налогодаваца који су их и довели на власт, лансирају приче о неопходности пријема у накакве међународне институције. Све то је у великој супротности са националним интересима наше земље, што ће резултирати све већом неизвесношћу за економски напредак.

У афери извоза оружја Ираку главни актери су стране силе на челу са Сједињеним Америчким Државама, које преко досовог режима владају нашом земљом. То значи да су већ били упознати са свим дешавањима везаним за извоз оружја.

Американци са својим савезницима, нарочито Британцима, одлучили су да униште нашу индустрију лаког и средњег наоружања, јер је имала успешан продор на тржиште, а наша земља је остваривала значајни приход. Велики трговци оружја у Америци, Британији и другим земљама, нису могли да прихвате да један мали делић профита припадне

нашој земљи, да не бисмо временом повећали производњу, а самим тим и извоз и тиме онемогућили њихово ширење.

Наиме, ти центри моћи очигледно су хтели да избаце из наше војске висококвалификоване патриотски оријентисане официре, који су се успешно супротстављали њиховој агресији и изашли из ње скоро без губитака. На тај начин је понижена њихова војна машинерија, као што је НАТО и њихови званичници који су даноноћно изјављивали да су уништили нашу Војску и њено наоружање. Тај циљ није скривао чак ни министар одбране Велике Британије који је јавно изјавио да треба расчистити армијске кадрове од Милошевићевих људи и у то име је дошао да посети Београд.

Американци и Британци имали су у исто време кад и ту аферу један спољнополитички циљ. Њима није пошло за руком да убеди свет и своје савезнике да Ирак крши Резолуцију Савета безбедности и да га траба нападати и уништити. Већина политичких структура земаља света сматра да је то опасно, неоправдано и да крије жеље САД-а и њене администрације за доминацијом и хегемонизацијом над целим светом уз помоћ свакаквих обмана и манипулација.

Продане душе у нашој земљи су спремне све да измисле: конвенционално оружје, крстареће ракете, хемијско и биолошко оружје, да би тиме дали америчкој администрацији аргумент више за реализацију њених злих намера.

Протагонисти те афере, при томе заборављају да они тиме неће уништити Ирак, него кредибилитет и поверење свих осталих земаља света и наше земље као самосталне и суверене која чува своје пословне тајне и цени своје традиционалне пријатеље. Данас се нама наши традиционални непријатељи представљају као највећи пријатељи иако су бомбама уништавали нашу земљу и окупирали наше територије.

Једна од проданих душа која је пропагирала ту аферу, у циљу уништења наше земље, је Небојша Човић, познати превртљивац који је према неким изворима док је био један од челника СПС, и на челу Кошаркашког савеза Југославије, боравио је дуже време у САД где је врбан за ЦИУ. А сада, господин Човић служи америчким стратешким интересима. За мале паре је продао наше националне интересе попут југа Србије, а сада је на реду северни део Косовске Митровице, а у скорој будућности планира да прода цело

Косово и Метохију које би постало самосталан политички субјекат. За све своје потезе повучене по диктату наших непријатеља, имао је оправдање, да је у датој ситуацији морао тако да поступи.

Човић је отгужио председника Српске радикалне странке, др Војислава Шешеља, да је он главни актер афере шверца оружја. Непрестано је говорио да поседује доказе, али на крају је испало, као што каже наш народ: „Тресло се брдо, родио се миш“. На крају је признао да је главни шверцер оружја његов дојучерашњи и данашњи, а ко зна можда и сутрашњи колега из досманлијске власти.

Наравно, Човић је добио задатак од својих налогодаваца да пољуља углед др Шешеља, правог патриоте и најискренијег браниоца националног интереса не само српског народа него и наше земље Србије и Југославије, које је почело све више да угрожава досманлијску власт и да наговештава долазак др Шешеља на кормило наше земље.

Човић са том неравноправном борбом између искренности и поштења и службе народу, која са једне стране представља др Шешеља, а лоповлука, превртљивости и стављења у службу страних непријатељских интереса са друге стране наш народ ће сигурно знати иза кога ће стати и зато нема шта овде Човић да тражи, можда му је боље да побегне на време док га није стигла рука правде.

Американци, Британци и њихови савезници су у време појављивања афере о оружју покушали да убеди све земље света да Ирак крши Резолуцију Савета безбедности и да га траба напасти и уништити. Руководство и народ већине земаља сматра да је то неправедно и да само скрива тежње администрације Сједињених Америчких Држава за доминацијом и хегемонизацијом над целим светом уз помоћ свакаквих обмана и манипулација.

ПОКЛОНИО БИХ ОРУЖЈЕ ИРАКУ

Као и свака кукавица Човић и његове досманлије искористили су одсуство др Војислава Шешеља председника Српске радикалне странке, док је био у званичној посети Кини, да покушају да обману наш народ лансирајући велику количину лажи. Поводом тога, по повратку из Кине др Шешеља је 29. октобра 2002. године одржао ванредну конференцију за новинаре

Новинар: Гордана Витомиров, ТВ Студио Б. Хтела сам да вас замолим, ако можете да нам прокоментаришете аферу везану за нелегални извоз оружја, аферу Југоимпорт.

Др Војислав Шешељ: Колико је мени познато, наша земља није никад нелегално извозила оружје. Увек га је извозила легално. Наша земља, држава, Савезна Република Југославија извозила је преко надлежних органа, преко надлежних државних предузећа. И наша земља је била познати и угледни извозник наоружања и војне опреме у свету. И на основу тога, остваривали смо веома добру зараду.

Поред тога, било је приватника који су се бавили увозом и извозом наоружања. Много је мање било оних који су се бавили извозом, готово да их и није било, али је било много приватних фирми које су се бавиле увозом наоружања. То наоружање је набављано и у време санкција, од Израела, на пример, од још неких земаља, чак и из Америке. Ви сте видели, неке наше полицијске службе имале су нове, новцате америчке ципове. Где је то набављано. Из Америке или преко посредника са неког трећег тржишта, али америчке производње. И то није никакав проблем у савременом свету.

Бесмислене тврдње

Овде се намеће питање ко сада, и из ког интереса прави аферу, и то још нисмо успели до краја да разјаснимо. Поја-

вљују се бесмислене тврдње да наши стручњаци помажу производњу крстареће ракете, нисмо ни ми били у стању да направимо ту крстарећу ракету. Знате, наша војска је успела да обори већи број тих крстарећих ракета, неколико стотина, неке су пале да уопште нису експлодирале, дакле, имали смо у целости те ракете. Али то су имали и Ирачани. Тако је испаљено још више америчких крстарећих ракета, и много је више пало а да није експлодирало. Али, да ли је довољно имати целу ракету, па на основу ње правити нове ракете, или је ту требало још освојити неки технолошки поступак, или неку технолошку тајну сазнати, и тако даље, то је ствар стручњака.

То извикивање учествовао овај, учествовао онај, то је смешно. Мене су јуче питали неки новинари из Црне Горе, милим и да су објавили, ја сам рекао јесте али није седам милиона долара, него сам добио седамсто милиона долара, а нисам водио никакве стручњаке, јер сам ја највећи експерт за ракетно наоружање, располажем тајним оружјем које се зове Шешељ К-23,8 у хладној води, и то су објавиле, јуче, и црногорске телевизије и новине.

То је смешно. Ви знате, како новинари овде често лансирају и, такозване, новинарске патке по нечијем налогу, то се дешава и у иностранству. Кад се у иностранству деси а тиче се наших прилика, онда је сигурно одавде наручено.

Видели сте, јуче су „Новости“ објавиле, текст који је, наводно пренесен из „Монда“, где се велича Станко Суботић Цане Жабац, као велики, угледни, светски бизнисмен. Нађите тај број „Монда“, па ћете видети да је то плаћени оглас Цанета Жапца у „Монду“. Закупио човек страну или пола стране, колико је то било, и објавио текст о себи, а овде га преносе као да то, сад, француска штампа пише о Цанету Жапцу и велича га. То су манипулације. То је облик специјалног психолошког рата.

Што се тиче трговине са Ираком и другим неким земљама, ви се сећате, да је сам Чековић, пре скоро годину дана, изјавио да му је Савезна влада забранила да тргује, то је изашло у „Блиц њузу“, ако ме сећање служи, ја знам да сам то имао у виду у току рада Анкетног одбора Савезне скупштине, да послује са Ираком и Либијом.

Што се тиче Српске радикалне странке, ми нажалост, немамо никакво наоружање. Да имамо било шта на располагању, ми не бисмо то продавали Ирачанима, ми би им поклонили да се што успешније бране од евентуалне америчке агресије. Ми бисмо им то поклонили. Ми смо искрени пријатељи ирачког народа, и желимо да ирачки народ сачува своју слободу, независност, своју државу и начин живота који је сам изабрао.

Човић је кључни Кошгуничин човек

Што се тиче саме афере, она има порекло овде у Србији и ту се ново, кључно питање намеће. Да ли је ту аферу лансирао Ђинђић да напакости Кошгунци, или је лансирао Кошгунци да напакости Ђинђићу.

Да сам ја стручњак за те ствари, верујте ми, отишао бих одмах и све учинио да им олакшам одбрану, да им помогнем у тој одбрани и то би сматрао питањем своје части.

Ми знамо из досадашњег искуства да је Ђинђић много радио на рушењу Војске Југославије, посебно Службе безбедности Војске Југославије, јер је војска једина значајна полуга у рукама Војислава Кошгунце. И ту су многе афере вештачки произвођене. Али, са друге стране, моменат, да је на челу оних политичара који су кренули у лансирање афере, стајао Кошгуничин човек, Небојша Човић, он је сада један од кључних Кошгуничиних људи, у тандему са Александром Тијанићем, посебно за вођење прљавог политичког рата, стављам вам до знања да је, можда, све смишљено против Ђинђића, да се сруше Ђинђићеви људи, Душан Михајловић који је председник Управног одбора Југоимпорта СДПР-а и Зорана Живковића, који је потпредседник Управног одбора, јер је немогуће да Југоимпорт има било какав посао у иностранству, значајан посао, а да не знају председник и потпредседник Управног одбора. То је апсолутно немогуће. То вам је ваљда свима јасно.

За сада је жртва, једино, генерал Чековић и генерал Ђокић, колико чујем, и он је смењен. Али видећемо, тек, на шта ће изаћи ова афера. Наравно да је афера, делимично, била корисна и Американцима, јер то је за њих још један омањи, али драгоцен аргумент у стварању атмосфере у светском јавном мњењу, која би, евентуално, оправдала њихову агресију против Ирака. Из тог аспекта то треба посматрати. Ако је неки наш стручњак и отишао у Ирак да помогне ирачком народу, ми га поштујемо и подржавамо у томе, ми смо му, чак, захвални.

Да сам ја стручњак за те ствари, верујте ми, отишао бих

одмах и све учинио да им олакшам одбрану, да им помогнем у тој одбрани и то би сматрао питањем своје части. Нажалост, ја нисам, не могу бити стручњак за све ствари. Стручњак сам за неколико, између осталог, претпостављам, и за политику, а и за неке лепше ствари од политике, али можемо пропагандним, и политичким, и моралним средствима да се солидарисемо са ирачким народом и то ћемо упорно чинити.

Имамо тајно оружје

Новинар: Тв „Линк“. Данашња „Публика“ пише да су чланови Српске радикалне странке, на пример, Маја Гојковић, учествовали на Багдадској конференцији, где се договара о испоруци југословенског оружја Ираку.

Др Војислав Шешељ: Па, ево, дајте ми једну земљу на свету у којој се држе конференције и на тим конференцијама се договарају испоруке оружја. И Маја Гојковић, експерт за испоруке оружја. Свашта може да објави црногорска штампа, свашта и београдска објављује. Овде су неки објавили да сам побегао у Кину, је ли тако, је ли било таквих? „Национал“, ко је објавио? Знате, то што штампа објављује је бесмислено.

Наша странка учествује на свакој Багдадској конференцији, протеклих неколико година, можда на једној или две нисмо учествовали. Багдадске конференције се држе два пута годишње. Обично почетком маја и крајем октобра, односно почетком новембра. Ове године је било померено за септембар. Ја сам два пута учествовао на Багдадској конференцији. Учествовао сам у мају и учествовао сам у новембру прошле године. Поред тога, имао сам још једну званичну по-

сету Ираку, то је било у фебруару 2001. године. Маја Гојковић је већ четири-пет пута до сада путовала у Ирак. Сад је Маја Гојковић у Либану, данас треба да се врати из Либана.

Тамо је била на Конгресу арапских жена, који је организација арапских жена, организовала у знак солидарности са ирачким народом. Са мном је путовао једном Александар Вучић, путовао је Божидар Вучуровић, др Паја Момчилов, прошли пут су била и два бизнисмена из Српске радикалне странке, наши републички посланици, Лазар Марјански, директор Нафтагас-монтаже из Новог Сада, која је имала раније огромне послове у Ираку, сад смо преговарали, договарали да добију посао од сто милиона долара, и ако не буде рата, ја сам убеђен да ће тај посао да добију. Миролуб Велковић, из Врњачке бање, је велики произвођач и извозник хране, он има неке аранжмане у изгледу, и тако даље.

Дакле, поред политичке, ми форсирамо и економску сарадњу, колико је то могуће под овим издајничким режимом у Београду, који служи само Американцима против интереса свога народа. А кад је реч о оружју, ми имамо тајно оружје, као што сви знате, радикали су по том питању на гласу, и спремни смо да досманлије, тим нашим тајним оружјем, запрепастимо или у чело гађамо.

Новинар: „Новосадски Дневник“. Да ли мислите да би ова афера, односно помињање вашег имена у овој афери Орао, могла да утиче на негативан аспект, на ваше кандидовање у други круг, односно понављања председничких избора, и да ли би могла бити покренута истрага против вас?

Др Војислав Шешељ: То може да има негативне последице за Кошгуницу и Ђинђића, за мене веома позитивне, то ће ми још повећати шансу, ако будем, случајно, кандидат Српске радикалне странке на изборима, а што се тиче истрага против мене, оне се у континуитету воде, већ више од двадесет година. Раније су те истраге, некада, окончаване хапшењем и затвором, у последње време чак се и од тога устручавају. Ви знате да се води неких двадесет или тридесет кривичних поступака против мене, али некако слабо то воде, неажурно, споро, траљаво, ево сутра се наставља суђење са Станком Суботићем Цанетом у Четвртој општинском суду у 9 часова.

Новинар: Мислите да нема препреке да се уопште кандидујете?

Др Војислав Шешељ: А која препрека? Једно ако сложим негде ногу па онда не могу да кренем у кампању. Која би то препрека могла да буде? Можда ми отворе аферу двоглави орао.

Што се тиче Српске радикалне странке, ми нажалост, немамо никакво наоружање. Да имамо било шта на располагању, ми не бисмо то продавали Ирачанима, ми би им поклонили да се што успешније бране од евентуалне америчке агресије. Ми бисмо им то поклонили. Ми смо искрени пријатељи ирачког народа, и желимо да ирачки народ сачува своју слободу, независност, своју државу и начин живота који је сам изабрао.

Уједињене нације су један пуки инструмент у рукама Америке

Новинар: Пошто вас, иначе, оптужују да имате лошу сарадњу са Западом и да због тога не би добро прошли на председничким изборима, ваше инсистирање да се, ипак, оружје даје Ираку, иако би кршила Резолуцију Уједињених нација.

Др Војислав Шешељ: Па ја имам одличне односе са Западом, али не онима који тренутно владају на Западу, него онима који ће тек доћи на власт. А што се тиче санкција, такозваних против Ирака, ја их не признајем. Као што их нисам признавао ни против Србије, ни против Савезне Републике Југославије. Исти злочиначки механизам је ту употребљен, који је наш народ држао под санкцијама и блокадом и још увек држи, и механизам који ирачки народ држи под санкцијама и блокадом. Ја се никад с тим нећу солидарисати, и никад у животу нећу то поштовати. Мене то не интересује, и ја не сматрам да су резолуције Савета безбедности Уједињених нација извор међународног јавног права.

Ми смо се на нашем примеру уверили да то, заправо, ништа не значи. Зашто нису спровели Резолуцију 1244 по питању Косова и Метохије? Спровели су само антисрпски део Резолуције и то у некој преувеличаној мери, оно што би, евентуално, било у интересу српског народа, није им пало на памет да спроведу. Зашто бих ја то поштовао? Уједињене нације су један пуки инструмент у рукама Вашингтона, у рукама Америке за уништавање, изабљивање других народа и држава.

ИРАК БРАНИ СЛОБОДУ И НЕЗАВИСНОСТ СВИХ ЗЕМАЉА СВЕТА

Евентуални пад Владе Садама Хусеина у Ираку и окупирање Ирака би значило да читаво човечанство иде неколико деценија уназад и улазимо у мрачно доба најсвирепијег колонијализма и америчке доминације над читавим светом

Велики број такозваних критичара спољне политике Српске радикалне странке замерају пријатељски однос наше странке са Социјалистичком БААС партијом Ирака и њеним председником, председником Републике Ирака, господином Садамом Хусеином.

Да су добронамерне те критике могло би се о њима дискутовати. Међутим, очигледно је да они као и остали такозвани независни новинари и интелектуалци и многи други пропагирају ставове америчке администрације и служе њеном такозваном стратешким циљевима, иако су ти циљеви постали контрадикторни националним интересима српског народа и представљају претњу и опасност за све народе и земље света, али и за светки мир и стабилност у целини.

Ирачко руководство средином седамдесетих година водило је политику у интересу свог народа, тако да је Ирак претендовао да постане средње развијена земља. Ирак је водио међународну политику која се заснивала на узајамном поштовању и немешању у унутрашње послове других земаља, која је оснажила сарадњу малих и средњих земаља кроз све видове, како би постала трећи блок поред тада постојећа два блока. Југословенски и ирачки односи у том периоду су доказали да је та политика била у служби виталних интереса народа те две земље и омогућавала је унапређење животног стандарда становника.

Поред тога, Ирак се залагао и за што већу сарадњу међу арапским земљама до неког облика јединства које би ту групу земаља у том региону претворила у утицајну светску силу, с обзиром да поседује богатство, велико тржиште, квалификовану радну снагу и научни потенцијал, поред стратешког положаја. Наравно, то није одговарало неким утицајним светским силама нарочито Сједињеним Америчким Државама.

Користећи историјске тензије између Арапа и Персијанаца и нерешена питања између Ирака и Ирана форсираног крајем седамдесетих година, Сједињене Америчке Државе су помагале обе стране у распламсавању рата, што је тек касније откривено. Главни циљ Сједињених Америчких Држава био је слабљење обе стране и омогућавање присталица њихове политике да унутар Ирака сруше владу Садама Хусеина како би касније, преко њих, владали Ираком и његовим природним богатствима.

Ако Ирак успе да издржи први удар и да се супротстави америчкој агресији. Охрабриће остале земље света, којима су већ јасни амерички стратешки циљеви, да се супротставе том монструозном плану за доминацијом над човечанством.

END THE WAR ON IRAQ
SAY NO TO WAR
VOICES IN THE WILDERNESS
Campaign to END UN/US Economic Sanctions against Iraq.
Drop sanctions Not BOMBS

Today marks the 4th anniversary of THE HORROR STORY NEVER TOLD—the day that the April '95 UNICEF "Situation Analysis of Women and Children in Iraq" report went public. Although it reported that approx. 250 Iraqi civilians die every day from the effects of economic sanctions—that's 250 EXCESS deaths per day as compared to before the Gulf War—the mainstream media—except for the New York Times, which skirted any culpability on the part of U. S. policy—failed to report this.

* The increase in mortality reported in public hospitals for children under five years of age (an excess of some 40,000 deaths yearly compared with 1989) is mainly due to diarrhea, pneumonia and malnutrition. In those over five years of age, the increase (an excess of some 20,000 deaths yearly compared with 1989) is associated with heart disease, hypertension, diabetes, cancer, liver or kidney diseases. ... With the substantial increase in mortality, under-registration of

Ирак је изашао из рата много јачи и напреднији у виду свог индустријског потенцијала нарочито војне индустрије која по природи ствари вуче напред и све остале гране индустрије. Америчке рачунице овде су пале у воду и почели су да кују друге планове.

Ирак се никада није помирио са отцепљењем Кувајта, који је био део провинције Басра, али је прихватио реалност и сарађивао са Кувајтом као са братском државом. Међутим, Американци су наредили Кувату, који је материјално помагао Ираку током рата са Ираном, сматрајући да Ирак брани источне касије арапског света од иранског и исламског екстремног ширења. Почео је да прави проблеме Ираку тражећи враћање суме новца која је дата Ираку за време рата и ако су за ту суму скоро извукли нафте са заједничких пограничних нафтних поља.

Тада су Американци видели своју шансу због нерешавања тог спора, који је могла арапска лига и тадашњи покрет несврстаних веома лако и сигурно да реши.

Америка је охрабрила Ирак да реши тај проблем сматрајући га унутрашњим проблемом Ирака, што је тадашња америчка амбасадорка наговестила ирачком председнику у току њиховог сусрета, који је касније објављен у јавности. Истовремено, тражила је од Кувајта да заузме чврст став против Ирака и супротстави се било ком виду договора, што је касније откривено у документацији ЦИЕ коју су пронашли Ирачани у седишту кувајтске обавештајне службе приликом уласка у Кувајт.

Наставак приче је већ познат. Ирак је хтео да одбрани свој интерес и да примора Кувајт да поштује своје обавезе

према Ираку, а Кувајчани су хтели да понижавају ирачку државу како не би имала друго решење сем војне интервенције у Кувајту. Тако су Американци добили шансу за почетак успостављања доминације на том стратешки веома значајном подручју. Истовремено, администрација Буша старијег видела је у томе шансу да целом свету демонстрира своју војну моћ, да их уплаши и да примора све остале земље, своје савезнике или самосталне државе, као и оне које су припадале бившем блоку да је слушају и следе њен такозвани „нови светски поредак“.

Ирак главна препрека

Након Заливског рата Америка је почела да шири своју доминацију. Највећу препреку јој је представљао Ирак, јер је успео да апсорбује јаке ударце, да санира штету, да се прилагођава условима санкција и да даље опстаје као самостална, слободна држава.

Буш старији је пао, док је Садам остао на власти. То је било јако мучан ударац, ароганција и лудачки сан о контроли над читавим светом коју су Бушова администрација и њени јастребовски идеолози желели да спроведу. О томе су објављене књиге, а једна од њих је и књига бившег америчког председника Ричарда Никсона „Последња шанса“.

Садашњи повратак Буша малог на власт и сумњива игра око трагичног догађаја 11. септембра на велика врата је отворила аветне апетите тих кругова да поново савладају то подручје и преко њега цео свет. Али тај пут на најсвирепији начин и без обзира на међународне правне норме и светско јавно мњење које тежи миру, стабилности, бољој сарадњи и разумевању између држава и народа како би наш свет био праведнији, стабилнији и прихватљивији.

Буш мали није скривао своју намеру о освети због пораза свога оца који је у неколико наврата јавно то изрекао. Такође, није био тако уман да не помеша верски фактор у његовим болесним амбицијама. Тако је рат против такозваног тероризма и његових помагача назвао „верским ратом“, да би га после ублажио, јер је наводно била грешка у изразу па га је касније назвао „свети рат“. Међутим, заборавио је да је памћење људи јаче и дуже од његовог, јер сви знају да где је било верског екстремизма ту је била његова ЦИА и њени агенти који су изазивањем локалних ратова, уништавали националне државе и ослабили своје неистомишњенике, а не ретко и своје савезнике!

Када Буш мали није могао етикету помагања тероризма да налепи Ирачкој влади сетио се такозваног оружја за масовно уништење. Злогласна Резолуција Савета безбедности говори о томе, а усвојена је под америчким диктатом и оценама осталих чланица Савета безбедности што су признали бивши амерички функционери у својим објављеним мемоарима.

Америчко лицемерје

Да ствар буде лицемернија Бушова администрација је заборавила да се том истом Резолуцијом тражи елиминисање оружја за масовно уништење у свим земљама региона. Америчка администрација не само да не ради на томе него и охрабрује на пример Израел да има што више таквог оружја и да прекрши Резолуцију светске организације почев од Резолуције генералне скупштине број 181 од 29. новембра 1947. године којом се предвиђају две слободне и независне државе Палестина и Израел.

Прича за поседовање оружја за масовно уништење не држи воду, јер највише таквог оружја поседују баш Сједињене Америчке Државе иако светко јавно мњење које тежи миру и очувању наше планете, тражи уништење свих таквих врста оружја које поседује најпре велике и моћне силе које се никада нису уздржале од својих масовних потреба као што су радиле Сједињене Америчке Државе у Хиросими, Нагасакију, Вијетнаму (стратегича „спржена земља“), чак коришћење оружја са осиромашеним уранијумом у Ираку и Југославији.

Српска радикална странка на челу са својим председником др Војиславом Шешељем и све мирољубиве снаге света стале су раме уз раме са БААС партијом, ирачким народом и ирачким руководством на челу са председником Садамом Хусеином, у одбрани целог слободољубивог света од америчког глобализма.

Сједињене Америчке Државе у свом нападу на Ирак користиле су велике количине оружја са осиромашеним уранијумом (940.000 пројектила са осиромашеним уранијумом само у првом Заливском рату, које су по оцени неких научника изједначавају са више од четири атомске бомбе које су бачене). А о њеним штетним дејствима по живот људи нећемо причати овде него желимо да покажемо ту хуманост америчке администрације и да репрезентирамо званичне податке које је скупљао Национални центар за истраживање Заливског рата и које је објавио 29. децембра 1990. године.

Према званичним подацима Америчке администрације у Заливском рату у периоду од 2. августа 1990. до 31. јула 1991. учествовало је 696.628 америчких војника. 575.978 што значи 83 одсто њих имају право на борачку пензију, 183.629 што значи 32 одсто њих тражили су инвалидску пензију. Одобрено је за 136.031 што значи 74 одсто их је у инвалидској пензији као здравствено неспособни за било које друге послове, а остали до данас чекају решење. А од њих је регистровано 9.600 смртних случајева услед последица здравствених проблема који су им се појавили након Заливског рата.

Та нехумана слика само у Сједињеним Америчким Државама показује колико је њеној администрацији стало до њених грађана и војника који су служили „америчким националним интересима“. Многи од њих се и данас туже са државом због манипулације и преваре, али живе под претњом гоњења, јер се боре за истину о свему што им се десило. Таквих случајева има у Великој Британији и другим савезничким земљама које су биле директно изложене дејству оружја са осиромашеним уранијумом. Значи да прича о оружју за масовно уништење није чиста фраза, јер кад Американци уништавају своје грађане, стање ирачког становништва је много озбиљније. Према званичним подацима разних светских организација, у Ираку је регистровано милион и двеста хиљада смртних случајева до краја 1999. године.

Борба око нафте

Циљ садашње Америчке администрације је нови модел доминације над светом кроз контролу над подручјима богатим нафтом. Према свим постојећим научним истраживањима за нафту као извор енергије, за десетину, односно за десет година неће моћи да се нађе замена. Након окупације Кувајта од стране америчких трупа, требало би да окупирају Ирак јер је незванично процњено да постоје највеће нафтне резерве на Блиском истоку (око 70 одсто). Чланови америчке администрације попут Колин Пауела не сакривају ту намеру. Он је изјавио пре више од месец дана „Америчка администрација проучава могућности стварања америчке војне коалиционе владе у Ираку након свргавања Садама Хусеина“.

Амерички план је, према стратешким аналитичарима да након окупације Ирака и изазивања грађанског рата и немира у Саудијској Арабији, Американци директно или кроз вид мировних снага, окупирају та подручја, тако званом „добровољном окупацијом“, као што се десило у Босни. И тим би контролисали углавном блискоисточну нафту. Онда би кренули према Ирану који би представљао капију између извора нафте на Блиском истоку и Каспијском језеру.

Аналитичари сматрају да у том случају, ако Американци успеју да савладају Ирак, и формално Саудијску Арабију лако ће репирити ситуацију у Ирану и због њене унутрашње контрадикторности и сукоба. И са тим они би стали испред капија Москве која је једина

озбиљна сила која може да је омета. Међутим, у том случају Русија ће да буде ослабљена, јер њени савезници од бивших совјетских република углавном су савладани или се ради на њиховом војном или економском савлађивању.

Амерички успех ту би значао да ће Америка контролисати и свет на другачијим основама уместо војном моћи користећи се енергетским претњама. Добре и послушне земље моћи ће да добију нафту, а непослушне могу да замру, чак и Европа није отпорна на то, јер Сједињене Америчке Државе у још од 1974. године, када је велика нафтна криза, претиде Европи „хладном зимом“, као што је изјавио Кисинџер, ако не подрже америчку политику на Блиском истоку.

Поред те енергетске моћи Сједињене Америчке Државе ће имати и економску моћ којом ће завладати светом јер ће се у исто време контролисати цена нафте и повећавати профит у складу са њеним потребама.

Из тога се изводи закључак да Сједињене Америчке Државе не желе да нападу Ирак из разлога које наводе, него да би добиле пролаз да контролишу све земље и народе света. Из тога, јасно се види да битка око Ирака није само битка ирачког народа или арапских народа већ битка свих слободољубивих народа света који желе да сачувају независност своје земље и њен суверенитет у политичком и економском смислу.

Евентуални пад Владе Садама Хусеина у Ираку и окупација Ирака би значило да читаво човечанство иде неколико деценија уназад и улазимо у мрачно доба најсвирипијег колонијализма и америчке доминације над читавим светом.

У супротном, ако Ирак може да издржи први удар и да се супротстави америчкој агресији, макар за почетак, охрабриће остале земље света, којима постепено постају јасни амерички стратешки циљеви, да се супротставе том монструозном плану за доминацију над човечанством и тако успети да зауставе то зло које ће да нанесе једна суперсила. То отвара пут ребаланса међу новим силама да се супротставе Америци као што је Кина, Уједињена Европа на челу са Немачком, а сигурно ће се пробудити и Русија да брани свој стратешки интерес.

Зато је Српска радикална странка на челу са својим председником, проф. др Војиславом Шешељем, као и све патриотске снаге наше земље и све слободољубиве и мирољубиве снаге света стала раме уз раме са БААС партијом и ирачким народом и његовим руководством, на челу са председником Садамом Хусеином, да брани садашњост и будућност нашег света и да не омогући снагама зла и мрака да нас гурну у мрак и амбис.

АМЕРИКА ПРЕТВАРА ПЛАНЕТУ У ВОЈНИ ПОЛИГОН

Сједињене Америчке Државе 90 процената индустријских капацитета прилагођавају војним потребама односно производњи средстава за убијање. Један од разлога изазивања сукоба је подстицање ратне индустрије. Сва средства се користе да би се будним оком пратили свака регија на планети

Под диктат или вољу једне суперсиле стављени су готово сви домени људског постојања. Први пут у историји човечанства, у двасет првом веку, код свих слободољубивих народа света јавила се стрепња због неизвесности, јер након НАТО агресије на Југославију, сталних претњи нападима на Ирак, страдања палестинског народа све је могуће. Наша будућност је постала све неизвеснија, јер свако може постати жртва. Нико не може прогнозировать шта очекује будуће генерације, поред свих призора рата, насиља које свакодневно гледамо.

Нови светски поредак, наметнут од стране Сједињених Америчких Држава, представља директно угрожавање суверенитета и интегритета држава које су се нашле на путу ширења глобализма. Иза, сада већ нескривене америчке агресије и насиља, крије се тежња за доминацијом која би за циљ имала економско јачање великих мултинационалних компанија, на рачун уништавања малих. Покретач свега је профит, јер преко уништавања националних економија, најлакше је успоставити доминацију, односно претворити мале државе у зависнике. Ратна индустрија је моћан инструмент економије Сједињених Америчких држава. Један од разлога изазивања сукоба је подстицање ратне индустрије. У Америци је 90 процената индустријских капацитета прилагођено војним потребама. И друге развијене земље своју индустрију усмеравају ка производњи средстава за убијање. Сва средства се користе да би се будним оком пратили свака регија на планети.

Жаришта су обично удаљена од територије изазивача сукоба.

Америка изазивањем криза у многим регионима света, изазивањем ратова и сукоба, на индиректан начин преко својих шпијуна и плаћеника, спроводи своје вековне тежње за успостављањем превласти. Главну препреку представља им јединство народа и држава, односно противника глобализма. Једини начин супротстављања глобализму је формирање нових блокова који би допринео успостављању равнотеже у светским односима. Крајње је време да се Европа пробуди како би одбранила своје интересе и спречила даље ширење Америчке доминације. Кина и Русија би тебало да

Сједињене Америчке Државе имају највећи интерес за ширење сукоба у свету и изазивање локалних и регионалних ратова у различитим деловима света, да не би упале у економску кризу. Недужни народи у многим земљама света плаћају високу цену својим животима и материјалним добрима.

заузму свој став који би био и у интересу свих осталих малих земаља света.

Велику улогу треба да одиграју мале и средње земље, најпре ослобађањем страха од америчке надмоћи, како би пронашле начин за бољу и дубљу сарадњу на свим нивоима и како би могле да сачувају свој национални интерес, државни интегритет и слободу својих народа. Само на тај начин би добиле значајну улогу у међународним односима.

Историја је показала да су све велике силе на врхунцу своје моћи и услед тежњи да доминирају целим светом, на крају доживљавале пораз. Претварале из надмоћнијих у поражене, али су неке од њих нестале са сцене.

лу света тај начин гажења људских права и слобода. Многе организације које се боре за људска права су у служби твораца новог светског поретка, односно њихове политике. Одавно су доспели у јавност подаци о финансијерима тих организација. Између осталих помиње се амерички Конгрес, ЦИА, Пентагон, али и Владе неких европских земаља.

Стагнација америчке економије, нарочито за време владавине Буша изазвала је много незапосености, губитка социјалне помоћи и права на здравствено и социјално осигурање. Према званичним америчким статистикама таквих је све више и више. По истој статистици веома је мали број богатих, који сваког дана постаје све богатији, јер америчка ад-

Многи новокомпоновани политичари сматрају да Америка не може бити поражена. Та теорија је без основа, јер америчко друштво је контрадикторно и има много социјалних вируса који је уништавају изнутра, као што је расизам, неједнакост, сиромаштво, као и на економском плану где је Америка најзадуженија земља света.

Расизам хара Америком, па чак и званични органи морају понекад да признају да спроводе тортуру над црначким становништвом. Мексички део становништва углавном не признаје суверенитет америчке државе, јер сматрају да је део територије на којој живе опкупиран.

Након 11. септембра, сваки „обојени“ становник Америке, постао је сумњив као „државни непријатељ“, док не докаже своју невиност. То је у супротности са правном нормом којом се сваки човек сматра невицим док се не докаже његова кривица. Такозвана америчка демократија одступа од те општеприхваћене норме, желећи да наметне осталом де-

министрације креира порески закон у њихову корист. Јаз између сиромашних и богатих је све већи, а аналитичари сматрају ће доћи до његове експанзије, која ће довести до социјалних немира и сукоба.

Светски подаци о финансијском кретању показују да су Сједињене Америчке Државе најзадуженија земља на свету. У њеним финансијским организацијама се налази велики део светског капитала са којим слободно располаже, па понекад његови власници немају право на коришћење, као што је то био случај са саудијским и заливским капиталом који су хтели да пребаце тај део капитала у Европу, али им Америка није дозволила. Најтрагичније у свему томе је да америчка валута нема реално покриће, а њено резервно покриће лежи на два основа: војна индустрија, природни ресурси и индустрија других земаља које су монетарно везане за долар.

Војна индустрија представља најразвијенију грану индустрије у Америци. Она држи преко 70 посто светске трговине оружјем и од тога највише профитира америчка економија. Што се тиче мирнодопске индустрије, Америка не држи водећу позицију, јер је потиснута од стране Немачке, Јапана, а сада је веома озбиљно угрожава и Кина. Због тога, САД имају највећи интерес за ширење сукоба у свету и изазивање локалних и регионалних ратова у различитим деловима света, да не би упале у економску кризу. Разуме се, да недужни народи у многим земаљама света плаћају високу цену својим животима и материјалним добрима.

Историја је показала да су све велике силе на врхунцу своје моћи и услед тежњи да доминирају целим светом, на крају доживљавале пораз, претварале из надмоћнијих у поражене, али су неке од њих су нестале са сцене.

ПРОТИВ РАТА

На митингу подршке ирачком и палестинском народу, одржаном 5. новембра 2002. године на Тргу Републике, присуствовао је и проф. др Војислав Шешел, председник Српске радикалне странке. Том приликом проф. Шешел је дао изјаву за ирачку државну телевизију и многобројне домаће медије.

Проф. др Војислав Шешел: Српски радикали и сви српски патриоти су се придружили протесту целокупног напредног света поводом агресивних претњи Сједињених Америчких држава према пријатељском Ираку. Ми смо овде дошли на позив Друштва српско-арапског пријатељства да својим присуством још једном покажемо своје немирне са агесијом, своје пријатељство, своју братску солидарност. Ми желимо да ирачки народ живи у слободи, да сачува независност своје државе, територијални суверенитет, државни интегритет, да сачува за своје синове и унуке сопствено богатство, да се спречи пљачка и отимачина која се припрема са Запада. И ми сматрамо да је дужност свих прогресивних народа и држава на свету да свој глас протеста подигну против агресивних амбиција Америке и њених савезника, а ми Срби имамо посебно трагично искуство. Пре три године су наша деца убијана бомбама из ваздуха, ракетама зато што се наша земље није мирила са капитулацијом и предајом. Нажалост, у нашој земљи је данас квислиншка власт, данас владају исти они који су нас бомбардовали и због тога данашњи митинг није имао публицитет у медијима. Да је то било боље оглашено, ја сам убеђен да би овде биле десетине хиљада грађана Београда да изразе своју солидарност. Овако окупили су се људи који су углавном успешно обавештени, телефонски, позивима пријатеља, активисти наше странке су прилично бројни. Надам се да на овоме наши активности неће стати, да ћемо ми наредних дана, недеља и месеци интензификовати активности наше солидарности и нашег супротстављања свим агресивним намерама у свету.

У ИЗДАЊУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Др Војислав Шешел

**СТАНКО СУБОТИЋ – ЦАНЕ ЖАБАЦ
КРАЉ ДУВАНСКЕ МАФИЈЕ**

МАФИЈАШКИ КУМОВИ:
Јованка Станковић, Цане Жабац и Вукашин Мараш

Српска радикална странка
Београд 2002.

**КЊИГУ "СТАНКО СУБОТИЋ – ЦАНЕ ЖАБАЦ
КРАЉ ДУВАНСКЕ МАФИЈЕ"
МОЖЕТЕ КУПИТИ
У СЕДИШТУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ,
ТРГ ПОБЕДЕ 3, ЗЕМУН И У СВИМ
ОПШТИНСКИМ ОДБОРИМА СТРАНКЕ
ПО ПОВЛАШЋЕНОЈ ЦЕНИ ОД 300 ДИНАРА
СВЕ ИНФОРМАЦИЈЕ
НА ТЕЛЕФОН: 011/316-46-21**

ШЕШЕЉ ПРОТИВ МАФИЈЕ

**УСКРО У ПРОДАЈИ НОВА КЊИГА
ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА**

**МАФИЈАШКА ПУДЛИЦА
НЕБОЈША ЧОВИЋ**

Др Војислав Шешел

**МАФИЈАШКА ПУДЛИЦА
НЕБОЈША ЧОВИЋ**

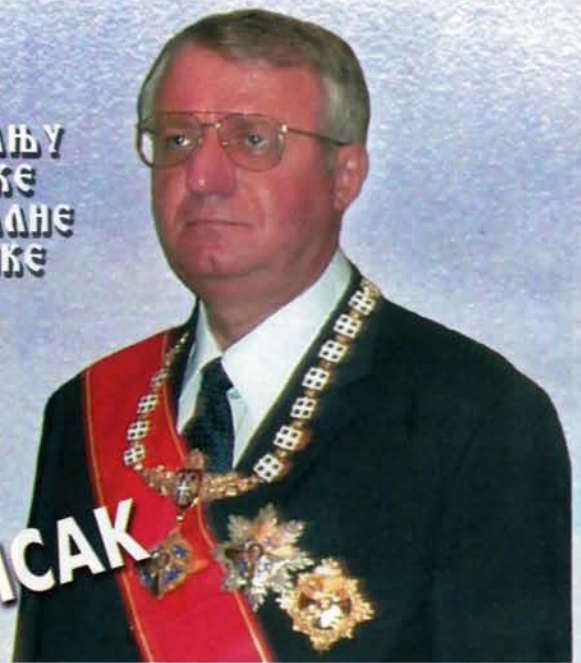
Српска радикална странка
Београд 2002.

Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

У ИЗДАЊУ
СРПСКЕ
РАДИКАЛНЕ
СТРАНКЕ

ИДЕОЛОГИЈА
СРПског НАЦИОНАЛИЗМА

ТВРДИ ПОВЕЗ
ЗЛАТОТИСАК

ВЕЛИКА СРБИЈА А.Д.
БЕОГРАД 2002.

огроман број историјских, лингвистичких, филозофских, социолошких и политиколошких студија, дела водећих научних ауторитета у разним дисциплинама и областима, селекционишући њихове врхунске резултате и доводећи их у хармоничан склад.

Др Шешељ је ову обимну студију довршио проширујући своју претходну монографију "Научно и публицистичко дело проф. Лазе Костића". Српски народ је тако добио компактно, систематизовано и комплетно дело у коме су обрађени сви значајни аспекти српског национализма, његова природа, циљеви и систем моралних судова.

Пред нама је први прави уџбеник српског национализма.

КЊИГА "ИДЕОЛОГИЈА СРПског НАЦИОНАЛИЗМА" КАО И СВЕ ДРУГЕ КЊИГЕ ИЗ ЕДИЦИЈЕ "САБРАНА ДЕЛА ПРОФ. ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА" МОГУ СЕ КУПИТИ У СЕДИШТУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ, ТРГ ПОБЕДЕ 3, ЗЕМУН И У СВИМ ОПШТИНСКИМ ОДБОРИМА СТРАНКЕ.

ЦЕНА ЈЕДНОГ ПРИМЕРКА ЈЕ 1000 ДИНАРА. ПРАВО НА ПОПУСТ ОД 70% ИМАЈУ СВИ ЗАИНТЕРЕСОВАНИ КОЈИ КЊИГУ КУПЕ ДО 8. ДЕЦЕМБРА 2002. ГОДИНЕ.

СВЕ ИНФОРМАЦИЈЕ НА ТЕЛЕФОН: 011/316-46-21